

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ತಾವು ಕಟ್ ಮೋಷನ್ಸ್ ಮೂವ್ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.

Sri C. M. ARUMUGAM.—Probably the Hon. Member wants to speak on every demand.

Sri T. R. SHAMANNA.—I think all cut motions will be allowed.

MADAM SPEAKER.—It is not allowed.

Sri T. R. SHAMANNA.—Even in late Sri Baliga's time all cut motions were allowed. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ what is the meaning of Rule 65 ?

Budget Estimates for 1972-73—Demands for Grants Demand Nos. 17 and 37

Sri A. R. BADARINARAYANA (Minister for Education).—Madam, on the recommendation of the Governor, I beg to move :

“That a sum not exceeding Rs. 59,79,82,000 inclusive of the sum granted ‘on account’, be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1973, in respect of Demand No. 17 ‘Education’.”

Sir, on the recommendation of the Governor, I beg to move :

“That a sum not exceeding Rs. 1,78,20,000 inclusive of the sum granted ‘on account’, be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1973, in respect of Demand No. 37 ‘Stationery and Printing’.”

MADAM SPEAKER.—Motion moved.

“That a sum not exceeding Rs. 59,79,82,000 inclusive of the sum granted ‘on account’, be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1973, in respect of Demand No. 17 ‘Education’.”
And

“That a sum not exceeding Rs. 1,78,20,000 inclusive of the sum granted ‘on account’, be granted to the Government to defray the charges which will come in course of payment during the financial year for the period ending 31st day of March 1973, in respect of Demand No. 37 ‘Stationery and Printing’.”

Both these demands are before the House for discussion.

Sri C. M. ARUMUGAM.—The Hon. Education Minister is spending 59 crores of rupees. Should he not be in the House? He is going away.

2-30 P.M.

† ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ (ಹೊಳೇನರಸೀಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷಣಿಯವರೇ, ಈಗ ಸಭೆಯಮುಂದೆ ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 17 ಮತ್ತು ಡಿಮ್ಯಾಂಡ್ ನಂಬರ್ 37 ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಎರಡು ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಜಂಟಿ ನಡೆಯತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಪುನಃ ಹೋಗತಕ್ಕ ಸನ್ನಿವೇಶ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಟೀಕೆಗಳನ್ನು ಅಥವಾ ಸಂಹಿಕೆಗಳನ್ನು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ಗುರುತು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೋಗಿದ್ದಾರೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಬಹುಶಃ ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಇಲಾಖೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡತಕ್ಕ ಇಲಾಖೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆ. ಕಳೆದ 25 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ನಾವು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸುಮಾರು 500 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚು ಮಾಡಿದ್ದೇವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಬಹುಶಃ ಅದು ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯಲ್ಲ. ಕಳೆದ 25 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಅಷ್ಟೊಂದು ಬಾರಿ ಹಣವನ್ನು ಈ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ವೆಚ್ಚಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದರ ಉದ್ದಿಶ್ಯವಾದರೂ ಇಷ್ಟೆ, ರಾಜ್ಯದ ಜನತೆ ಎಲ್ಲರೂ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಬೇಕು ತನ್ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ಒಂದು ಸುಶಿಕ್ಷಿತಸಮಾಜವಾಗಬೇಕು ಎಂಬ ಘನ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾವು ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಲಾಖೆಗೆ ಹಣವನ್ನು ವೆಚ್ಚ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇವೊತ್ತು ಪ್ರೈವರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ನಿಗೆ 27 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜುಕೇಷನ್‌ಗೆ 11 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ, ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಗೆ 5 ಕೋಟಿ 80 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಹೀಗೆ ಟೆಕ್ನಿಕಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸ್ಟೆಪರ್ ಎಜುಕೇಷನ್, ಜನರಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಮುಂತಾದ ಹಲವಾರು ಬಾಬುಗಳಿಗೆ ಒಟ್ಟು ಸುಮಾರು 60 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಖರ್ಚುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ.

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷಣಿಯವರೇ, ಇವೊತ್ತು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಬಲವಾದ ಬುನಾದಿ. ಇವೊತ್ತು ಅಂಕಿಅಂಶಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನಮ್ಮ ಜನತೆ 26 ರಿಂದ 28 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. 70 ರಿಂದ 72 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಬಲವಾದ ಬುನಾದಿ ಎಂದು ಹೇಳುವ ಉದ್ದೇಶವಾದರೂ ಇಷ್ಟೆ. 70 ರಿಂದ 72 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರು ಇದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ಘೋರ್ಷಡೆಯವರು ಬಹುಶಃ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ 70 ರಿಂದ 72 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರು ಇರುವ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲಾ ಜನತೆಗೂ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ, ಎಕ್ಷಪ್ಷಯುಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವದ ಯಶಸ್ಸಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಬಲವಾದ ಬುನಾದಿ. ಇವೊತ್ತು ಬುನಾದಿ ನೋಡಬೇಕು. 25 ವರ್ಷಗಳ ಈ ಒಂದು ಇಲಾಖೆಯ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲಿ, ನಾವು 30 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಅಕ್ಷರತೆಯನ್ನು ಕೂಡ ರೀಟ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಶಿಕ್ಷಿತರ ಎರಡೊಳಗೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿದೆ. ಅದು ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ತೆನ್ನುತ್ತಿದೆ. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅನರ್ಹರಾಗಿದ್ದವರು ಈವೊತ್ತು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಪದವಿಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಬಂದಿರಬಹುದು. ಅವರು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ಸನ್ನಿವೇಶ ಇದೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಪದವೀದರರು ಆಗಿದ್ದವರು ಅರ್ಜಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಬೀದಿ ಬೀದಿ ಅಲೆಯುತ್ತಾ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮನೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ವಿಧಾನಸೌಧ ಮತ್ತು ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯ ಹೋಲಿ, ಜನರಲ್ ಹಾಸ್ಟಲ್ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ ಸುತ್ತಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅವರು ಡಿಗ್ರಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕಂಬ ಸುತ್ತುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಬಂದಿದೆ. ಉದರ ಶೋಷಣೆಗೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕಳೆದ 25 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಮಾಡಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಪರಿಣಾಮ ಈ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಎಂದರೆ ಉತ್ಪ್ರೇಕ್ಷೆಯ ಮಾತಲ್ಲ. ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೊಡುವ ಅನುವರ್ಷಕ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವೃಂದದಲ್ಲಿ ಅತಿಶ್ಯ ಬೆಳೆದು ಬಂದಿರುವ ಪ್ರಕರಣಗಳು ಹಲವಾರು ಇವೆ. ಒಂದು ಸಾರಿ ನವೆಂಥ ಪದವೀದರ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ಪ್ರಶಸ್ತಿ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಹರಿದುಹಾಕುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಈಗ ದೊರಕುವ ಶಿಕ್ಷಣದಿಂದ ಭಾವೀ ಜೀವನ ಸರಿಯಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ನಿರಾಶೆ ಮತ್ತು ಜಿಗುಪ್ಸೆ ಬಂದಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲ ಹೇಳಿದ ರೀತಿ, ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೊರೆಯಾಗಿದೆ. ಒಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಪರಿಪೂರ್ಣ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾದಮೇಲೆ ತನ್ನ ಕಾಲ ಮೇಲೆ ತಾನು ನಿಲುವ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ, ತನ್ನ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಹೊರೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ, ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೊರೆಯಾಗುತ್ತಾನೆ. ಕಡ್ಡಾಯವಾದ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಉಪಕಾರ ಆಗುವಂಥ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವಲ್ಲ, ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇವೊತ್ತು, ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ನೀತಿಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸದೆ ಹೋದರೆ

(ಶ್ರೀ ಕೆ.ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ)

ಬಹುಶಃ ಇವೊತ್ತು ನಾವು ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಬಹುದೇ ಪರಂತು ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ನುಶಿಕಿತ ಸಮಾಜವನ್ನು ನಿರ್ವಾಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಉತ್ತಮ ವಾತಾವರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾನು ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬಹುಶಃ ಇನ್ನಾದರೂ ತಜ್ಞರು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಗೊಂದಲಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಹೆಚ್ಚು ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಿಗೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡದೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ನೀತಿಯನ್ನು ಇಂದಿನ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ರೂಪಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ವಿಳಂಬವಾದರೆ ಮತ್ತಷ್ಟು ಇದರಿಂದ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆ, ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ವಿಕೋಪಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ವಿದ್ಯಾವಂತನಾಗಿರತಕ್ಕವನ ಭಾವನೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು. ಅದೊಂದೇ ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರುವುದು. ಏನಾದರೂ ದಿಗ್ವಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಎಸ್. ಎಸ್. ಎಲ್. ಸಿ. ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಕೆಲಸಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಭಾವನೆ ಬೆಳೆದುಬಂದಿದೆ. ಸ್ವಾವಲಂಬಿಯಾಗಿ ಜೀವನ ಮಾಡುವಂಥ ಮತ್ತು ಸ್ವಂತ ಕಾಲಿನಮೇಲೆ ನಿಂತು ಕೆಲಸಮಾಡುವ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಜಾಗೃತ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿರಾಜ್ ಇದೆ. ಈ ಮಾತನ್ನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟೀಕರಣ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ನಿರೂಪೋಗ ಸಮಸ್ಯೆ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ನುಡುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಹಂತಗಳಿವೆ. ಮೊದಲನೆಯದು ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್, ಎರಡನೆಯದು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಎಜುಕೇಷನ್, ಮೂರನೆಯದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಎಜುಕೇಷನ್. ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಮೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದಾಗಿ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದು ಸತ್ಯವೆಂದು ಬಂದಿದೆ. ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು ಈಗ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ. ಇದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ, ಇನ್ನೂ ಮೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ರೊಕ್ಕು ಏನಾದರೂ ಇದೆಯೇ ಎಂದು. ಈಗಾಗಲೇ ಮೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇವೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಹಗರಣ ನಡೆದಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ವಿವಾದಾಸ್ಪದವಾದಂಥ ವಿಚಾರ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಮಥಾಯ್ ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂಥ ಪರರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಇನ್ನೂ ಕ್ಯಾಬಿನೆಟ್ ನವರು ಅಂತಿಮ ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಅವರು ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಮೇಲೆ ನನ್ನ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ಏನು ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಹಗರಣದಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಕೃಷ್ಣ ಅವರು ಸಹ ಒಬ್ಬರು ಅರ್ಜಿದಾರರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಈಗಿರುವ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಮತ್ತೆ ಮೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಣದ ಸೌಕರ್ಯ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಒಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಹೋಸನದಾಗಿ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು 25 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮಾನ್ಯ ಗಜೇಂದ್ರಗಡ್ಡರ್ ಅವರು 30 ಕಾರ್ಲಿಜ್‌ಗಳಿಗೆ ಒಂದು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಇದ್ದರೆ ಅದೇತನನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿ ಕೋನದಿಂದ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದೆ. ಅದರ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಣವಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಅಯವ್ಯಯ ಪತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ರಾಜಕೀಯ ಮತ್ತು ಅರ್ಥಿಕ ಸಹಕಾರದ ಹೊಸ ಯುಗವೊಂದು ಮೂಡಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಅರ್ಥಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೇಂದ್ರದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ತರುವುದಾದರೆ, ಆರನೆ ಅರ್ಥಿಕ ಅಯೋಗದಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ಮತ್ತು ಯು. ಜಿ. ಸಿ. ಅವರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹೊಸ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಆದ್ವಿ ಇಲ್ಲ. ಹಣಕಾಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನಂತರ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಮುಂದೆ ಅರ್ಥಿಕ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಮತ್ತು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪನೆ

ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕೈಹಾಕುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಗುಲ್ಬರ್ಗ ಮತ್ತು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ಟೀಚಿಂಗ್‌ನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅಲ್ಲ ತಾವು ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು. ಆದರೆ ಯು. ಜಿ. ಸಿ. ಅವರಿಂದ ಮತ್ತು ರೇನಿ ಆರ್ಥಿಕ ಆಯೋಗದವರಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣದ ನೆರವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಾದರೆ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಈ ವರ್ಷ ಹೊಸದಾಗಿ 222 ಹೊಸ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳನ್ನು ಮಂಜೂರು ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಓದಿದ್ದೇನೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಠಾರಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುತ್ತಾ, ಆತುರವಾದ ನಿರ್ಣಯ ಯೋಗ್ಯವಾದುದಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇವೇತು 222 ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಲೈಬ್ರರಿಗಳು ರಾಜ್ಯಬರೇಟರಿಗಳು, ಪರಿಣತರಾದಂಥ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಯೇ? ಮತ್ತು ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ಡಿಗ್ರಿ ಪಡೆದಿರುವವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. 11ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳುವವರು 12ನೇ ತರಗತಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. 12ನೇ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಮಾಡಲು ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ಅದವರು ಬೇಕಾಗುತ್ತಾರೆ. ಈ ವರ್ಷ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ 222 ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೂ ಪಾಠ ಮಾಡಲು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇವರುಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲದೆ, ಅವ್ಯವಸ್ಥಿತವಾದಂಥ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದಾದರೆ, ಅದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಯಾವ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಅವರು ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಅಂಕಗಳನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡರೆ ಮುಂದಿನ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಇದೇ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮಾನ್ಯ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಶೋತ್ತರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬಿ.ಇ., ಎಂ.ಎ., ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ., ಡಿಗ್ರಿ ತರಗತಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರವೇಶ ಕೊಡಬೇಕಾದರೆ ಮೆರಿಟ್ ಒಂದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಗಣನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾ ತಿಳಿಸಿದರು. ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಬರತಕ್ಕಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿ ಮೆರಿಟ್‌ನಿಂದ ಪಾಸ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಯೇ ಎಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ಅನುಕೂಲಗಳಿದ್ದೂ ಸಹ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮೆರಿಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡುವುದು ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವಾಗ, ಯಾವ ಅನುಕೂಲಗಳೂ ಇಲ್ಲದ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಹಳ್ಳಿಗಳಿಂದ ಬಂದಂಥ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮುಂದೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆಂಬುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಹಳ್ಳಿಯ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಸಹ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹವರ ಮಕ್ಕಳು ಅನುಕೂಲಗಳು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಓದಿ ಮುಂದೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ? ಇದೇ ಕಾರಣವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೊಠಾರಿಯವರು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜ್ ಬಗ್ಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೇಸ್ಟಿ ಡಿಸಿಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಇದೇ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವಿಶ್ವ ವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಏಕ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇಲ್ಲ. ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದವರು ಎರಡು ವರ್ಷದ ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ಇರಬೇಕೇ ಅಥವಾ ಬೇಡವೇ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಎರಡು ವರ್ಷದ ಪಿ.ಯು.ಸಿ.ಗೆ ತಮ್ಮ ಸಮ್ಮತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇಂತಹ ಒಂದು ಗೊಂದಲ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜ್‌ಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಾಕಷ್ಟು ಎಚ್ಚರಿಗೆ ವಹಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಸರ್ಕಾರದವರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ ಲೋಪವಿದೆ ಎಂದು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವೈ. ಫೋರ್ಪಡೆ.—ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜ್ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬಂದವರು. ಅವರ ಸೋಲಿಯರ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದು ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿರುವ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಡಗಳಿವೆಯೇ, ರ್ಯಾಬರೇಟರಿ ಇಕ್ವಿಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಇದೆಯೇ, ಸ್ಟೆನ್ಸ್ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಲಕರಣೆಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಇವೆಯೇ, ಸಾಕಷ್ಟು ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಪೋಸ್ಟ್ ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ಟೀಚರ್ಸ್ ಇದ್ದಾರೆಯೇ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಇವೆಲ್ಲ ಇದೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿರುವ ನಿರ್ಣಯ ಸಾಧುವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಬೈರಪ್ಪಾಜಿ.—ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿರುವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ ?

ಶ್ರೀ ಎಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ.—ಕೊಠಾರಿ ಆಯೋಗದವರು ಒಂದು ವರ್ಷದ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಕೋರ್ಸನ್ನು ಎರಡು ವರ್ಷದ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜ್ ಆಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ರೀತಿ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಕೊಡುವವರ ಜೊತೆಗೆ, ಎಲ್ಲ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನಂತರ ಎರಡು ವರ್ಷದ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇಂದು ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬೈರಪ್ಪಾಜಿ ಅವರ ಕ್ಷೇತ್ರವಾದ ತುರವೇಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಸಂಗ ಮಾಡಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಬೆಂಗಳೂರಿನ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜ್‌ನಲ್ಲಿ ವಿವ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಜೊತೆ ಕಾಂಪೀಟ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರೆ ಮುಂದಿನ ವ್ಯಾಸಂಗಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಬರುತ್ತದೆ. ಮೆರಿಟ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸೀಟ್ ರಿಜರ್ವೇಷನ್ ಮಾಡರಾಗುತ್ತದೆಂದು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳು ಈಗಾಗಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಈ ರೀತಿ ಇರುವಾಗ ಸರ್ಕಾರದವರು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ನಿರ್ಣಯ ಸಾಧುವಾದುದಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಬೇಕಾದಂಥ ಎಲ್ಲ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆಯಾದರೂ ಕೂಡ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟೇ ಹಣ ಖರ್ಚಾದರೂ ಕೂಡ ಆ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಅಧಿಕ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉದಾರ ಭಾವನೆ ತಳೆದು ಒದಗಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಿಕ್ಷಣದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 5½ ಲಕ್ಷ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಈ ಹಂತದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವೊತ್ತು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತವೆ. ಇವೊತ್ತು ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೈಮರಿ ಮತ್ತು ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಬೃಹದಾಕಾರವಾಗಿ ಜೇದಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಗುಣಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ ಗುಣಮಟ್ಟ ಹೆಚ್ಚಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ? ಇದರ ಅಡಳಿತದಲ್ಲಿ ಲೋಪದೋಷಗಳಿವೆ. ಇದನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಸರಿಪಡಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಎರಾ ಹಂತಗಳಲ್ಲೂ ಗೊಂದಲ ಇದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಹೊಣೆಗಾರರು ಯಾರು ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಸಿ. ದೇವೇಗೌಡರು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರದಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಮುಂದಿನ 10 ವರ್ಷಗಳ ಯೋಜನೆ. ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇವೇಗೌಡರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಂಗೀಕಾರ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರಮೇಲೆ ಏನು ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ ? ಈ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ವೈಟ್ ಪೇಪರ್ ಹೊರಡಿಸಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನ ಕೊಡುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಒಂದು ಎಜುಕೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅವರು ಅವರ ನಿಫಾರಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಗ್ರಾಂಟ್ ಇನ್ ಏಯ್ಡ್ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದಾಗಲೇ, ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಏನೇನು ನೆರವುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಹಾಗೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ನೆರವುಗಳನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯೂನಿಫಾರಂ ಎಜುಕೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್ ತರುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ಮನೂವೆಯನ್ನು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ತರಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದನ್ನು ಆರೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಈ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಯೂನಿಫಾರಂ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ತರುವ ಬಗ್ಗೆ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆ ಬಗ್ಗೆ ಈಗ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗೊಂದಲ ಎದ್ದಿದೆ. ಈ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಗತಕ್ಕಂಥಾ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಎಷ್ಟು ಹೇಳಿದರೂ ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಈ ಖಾಸಗಿ

ಶಾಲೆಗಳ ಆಕ್ರಮ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೂ ಸಹ ಸಾಮೀಪ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ, ಕೆಲವು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಅವರು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವಾರ್ಥವನ್ನು ಸಾಧನೆ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಹಲವಾರು ದೂರುಗಳು ಇವೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಬಿಗಿಯಾದ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಂತ ಒಡೆತನದಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬಾರದು. ಈಗ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೊಸೈಟಿ ಯವರು ಅನೇಕ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾವೇನಾದರೂ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆಯೇ ? ಅವರು ಆಡಳಿತ ಮಂಡಲಿಯವರು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ರೆಕ್ಕೆಪತ್ರಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಆಕ್ರಮ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇಲ್ಲ. ಆ ದಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕು. ಯಾರಿಗೋ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಸ್ಕೂಲು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪರ್ಮಿಷನ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ, ಅವರು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಅನ್ಯಾಯಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸುತ್ತಾನೆ. ಈ ರೀತಿ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾ ಸನ್ನಿವೇಶಗಳು ಹಲವಾರು ಇವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕವರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ನಿಲುವನ್ನು ತಾಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕವರು ಎಜುಕೇಷನ್ ಸೊಸೈಟಿ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಆಡಿಟ್ ನಡೆಸಬೇಕು. ಆ ಶಾಲೆಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರತಿವರ್ಷ ತನಿಖೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಡಳಿತ ಮಂಡಲಿ ಇರಬೇಕು. ಮತ್ತು ಆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ಆಕ್ರಮಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬಾರದು ಎನ್ನುವಂತಹ ಷರತ್ತುಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಹಾಕಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಅನುಕ್ರಿಯಿಸಿ ವಹಿಸಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮೆಡಿಕಲ್ ಎಗ್ಜಾಮಿನೇಷನ್ ಫೀಜ್, ಟ್ಯೂಷನ್ ಫೀಜು, ವೆರ್ಫೇರ್ ಫೀಜು ಇತ್ಯಾದಿ ನಾನಾ ತರಹ ಫೀಜುಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ವಸೂಲು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ಪ್ರತಿವರ್ಷ ಮೆಡಿಕಲ್ ಫೀಜನ್ನು ಕರೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಹಣವನ್ನು ಕರೆಕ್ಷನ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡದೇ ಹೋದರೆ ಅದನ್ನು ಏತಕ್ಕೆ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕು ? ಇಂಥಾ ವಿಚಾರಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇವೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಯಾವುದೇ ತರಹ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಶುಲ್ಕವನ್ನು ವಿಧಿಸತಕ್ಕ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಸಾಧನೆ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಆ ಶುಲ್ಕವನ್ನು ವಿಧಿಸಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈಗ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಉತ್ತಮವಾದ ಫಲಿತಾಂಶ ಬರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಫಲಿತಾಂಶ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಈ ಶಾಲೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸರ್ಕಾರದ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಹಾಯಾಗಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಮೆರಿಟ್ ಸ್ಕೂಡೆಂಟ್ಸ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಫಲಿತಾಂಶ ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೆಲವರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆ ವಾದವನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ತಯಾರಿಲ್ಲ. ಈಗ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ 45 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ತೆಗೆದಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಯನ್ನು ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಆಡಿಟ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ 70-80 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ತೆಗೆಯುವ ಹಾಗೆ ಪಾಲಗಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರು ಕಡಿಮೆ ನಂಬರು ಬಂದಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಅವರ ಹೈಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಫಲಿತಾಂಶ ಬರುವಹಾಗೆ ಮಾಡಿರುವಾಗ ಅವರು ಮೆರಿಟ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಹೆಚ್ಚಿನ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಹೊರಗಡೆಯಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಯಾವ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್‌ಗಳು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆಯೋ ಅಂಥವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸೋಣ. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಹೆಚ್ಚು ಮುತ್ತವರ್ಜಿ ವಹಿಸಿ ಉತ್ತಮವಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಫಲಿತಾಂಶ ಬರುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕವಾಗಿ ಆದರೂ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸಿ ಅದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಎಜುಕೇಷನ್ ಆಕ್ಟ್‌ನ್ನು ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಿ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರೌಢ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರತಕ್ಕಂಥಾ ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ಫಲಿತಾಂಶವನ್ನು ನೋಡಿದಾಗ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ತೆರೆತಗ್ಗಿ ಸಂಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಫಲಿತಾಂಶ ಕಡಿಮೆ ಬಂದರೂ ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ, ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಫಲಿತಾಂಶ ಕಡಿಮೆ ಬಂದರೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಸರ್ಕಾರಿ ಹುಕುಂನಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಸೆಕೆಂಡರಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರಿ

(ಶ್ರೀ ಹೆಚ್. ಡಿ. ದೇವೇಗೌಡ)

ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಏನು ಲೋಪದೋಷಗಳಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕು. ಪ್ರೈಮರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಬೇಸಿಕ್ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಕೆ. ಎ. ಆರ್. ಅವರು ಹೇಳಿದರು ಮತ್ತು ತ್ರಿಗುಣೇಶನ್ ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇಸಿಕ್ ಫೌಂಡೇಷನ್ ಅನ್ನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎಂದರೆ ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 25 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಎಷ್ಟೋ ಕಡೆ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳಿಲ್ಲ. ದೇವಸ್ಥಾನದಲ್ಲೋ ಅಥವಾ ಯಾವುದಾದರೂ ಮರದ ಕೆಳಗೆಯೋ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡಬೇಕಾದಂಥ ಒಂದು ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇದೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಡತಕ್ಕ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ದೇಗುಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮುಂದಿನ ಜನಾಂಗವನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವ ಒಂದು ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ರೀತಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಒಂದು ಉಪಕಾರ ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಳ್ಳಿಗಳಿಗೂ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಯಿಂದ ಶಾಲೆಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಡಿ. ಅಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಹೈಸ್ಕೂಲು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಊರಿಗೂ ಒದಗಿಸುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಮಾಜಪಾದದ ಥೋರನ್‌ಯಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಕೂಡ ನೀವು ಆಳವಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

3-00 P.M.

ಇನ್ನು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳ ವರ್ಗ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರ. ಬಹುಶಃ ನಾನು ಹೇಳುವುದನ್ನು ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಎಲ್ಲ ನಡವಳಿಕೆ ಕೂಡ ಒಪ್ಪಬಹುದೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ಇವತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ; ನಮ್ಮ ಕಡೆಯಿಂದಲೂ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕವಾಗಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಸಹಾಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ ಎಂದರೆ ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಕ್ಷಮಾಪಣೆ ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಿಂದ ತಾಲ್ಲೂಕಿಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡಬಹುದೇ ಏನಹ ಜಿಲ್ಲೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಯಾರಿಗೋ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದು ಅವರು ಬಂದು ಹೇಳಿ ಆ ರೀತಿ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಎರಾ ಇರಾಣಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ರಾಜಕೀಯ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಫೀಸಿನಲ್ಲಿ ಗುಮಾಸ್ತನೂ ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಬರೀ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಮೇಲೆ ಟೀಕೆ ಮಾಡುವುದು ಏಕೆ? ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಯೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ನೀವು ಬೇಕಾದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡದಿರತಕ್ಕವನಿಗೆ ಏನು ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡಬೇಕೋ, ಅದನ್ನು ಕೊಡಿ. ಆದರೆ ರಾಜಕೀಯ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆಂದು ಶಿಕ್ಷೆ ಕೊಡುವುದು, ಬೇರೆ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಲೈಬ್ರರಿ ವಿಚಾರ. ಅಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೊಂದು ಹೀನಾಯವಾದ ವ್ಯವಹಾರಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆಯೆಂದರೆ, ಅದು ಯಾರಿಗೂ ಗೊರವ ತರತಕ್ಕ ವಿಚಾರವಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಮೊದಲು ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ನಡೆಸಿದರೆ ಸಂತೋಷ. ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಪ್ಲೇಟ್ ಲೈಬ್ರರಿಯನ್‌ನನ್ನು ಸಸ್ಪೆಂಡ್ ಮಾಡಬೇಕು. ನಾನು ಇವತ್ತು ಇಲ್ಲಿ ಮಾಡತಕ್ಕ ಆರೋಪಣೆಗಳು ಆಧಾರಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಬರೇ ಬೇಸ್‌ಲೆಸ್ ಆಪಾದನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಏನು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪರ್ಚೇಸ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅದು ಒಂದು ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳು. ಅವರಿಗೆ ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತರಂತಹ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಏಕೆ ಬೇಕು? ಎಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಕಿಮ್ಮತ್ತು ಇದೆ, ಅಂಥ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅವರು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಅಲ್ಲಿ ಡೈಲಿ ವೇಜಸ್ ಮೇಲೆ 250-300 ಸಂಬಳ ಬರುವ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಕೇಡರ್ ಅಂಡ್ ರಿಕ್ಯೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ರೂಲ್ಸ್ ಇಲ್ಲದೆ ಈ ತರಹ ಡೈಲಿ ವೇಜಸ್ ಮೇಲೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಯಾರು ಹೊಣೆ? ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಲಕ್ಷಗಟ್ಟಲೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಈ ರೀತಿಯ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಯಲು ಏಕೆ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಿ, ಅಲ್ಲಿ ಯಾವ ಯಾವ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲು ಏನು ವ್ಯವಸ್ಥೆಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ

ಒಂದು ಬಗೆಯಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ ನೇಮಕಮಾಡುವ ವಿಚಾರ ದಲ್ಲೆಯೂ ಒಂದು ಕೇಡರ್ ಅಂಡ್ ರಿಕ್ಯೂಟ್‌ಮೆಂಟ್ ರೂಲ್ಸ್ ಮಾಡುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿ ಈ ಚೀಫ್ ಲೈಬ್ರರಿಯನ್ ಪೋಸ್ಟಿಗೆ ಅಡ್ವಾಂಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿದಾಗ ಒಂದು ಸಾರಿ 30 ವರ್ಷ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ 40 ವರ್ಷ ಇರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ ಇದನ್ನು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಒಂದು ನಿಯಮವನ್ನು ಒಮ್ಮೆ ಪಾಲಿಸಿದಾಗ, ಅದನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸದೆ, ಪದೇ ಪದೇ ಬದಲಾಯಿಸಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಹೇಗೆ? ಅದನ್ನು ಕೊನೆಯವರೆಗೆ ನಿಲ್ಲುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ, ಇಷ್ಟು ಬಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಬಗೆಯಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಭಾಷೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಬಹಳ ಉತ್ತಮವಾದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅಲ್ಲಿರತಕ್ಕಂತಹ ಜಿ. ನಾರಾಯಣರವರು ಏನೂ ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕಂತಹ ಹಣವನ್ನು ದುರ್ಯವಹಾರ ಮಾಡತಕ್ಕಂತಹ ವನುಷ್ಯರಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣ ಶಕಾಯಿ ಅವರಿಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಒಂದೆರಡು ಸರ್ಕಾರದ ಹುಕುಂಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇರತಕ್ಕ ಲೋಪದೋಷಗಳನ್ನು ಹೇಳ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಹಿಂದೆ ಈ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಆದಂತಹ ಪ್ರೈಮರಿ ಟೀಚರ್ಸ್ ಗ್ರಾಜ್ಯುಯೇಟ್ ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ನಾಲ್ಕು ಆಡ್ವಾನ್ಸ್ ಇಂಕ್ರಿಮೆಂಟ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಇತ್ತು. ಅದನ್ನು 1-1-1971 ರಿಂದೀಚೆಗೆ ಒಂದು ಆರ್ಡರ್ ಹೊರಡಿಸಿ, ವಾಪಸ್ಸು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಒಂದು ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗವಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಲೋಪವನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಾಡಿಫಿಕೇಷನ್ ಹೊರಡಿಸಿ ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಆಮೇಲೆ ಡಿಪ್ಲೊಮಾ ಹೋಲ್ಡರಿಗೆ ಸರ್ವಿಸಿನಲ್ಲಿರುವಾಗಲೇ ಡಿಗ್ರಿ ಪಡೆಯತಕ್ಕ ಒಂದು ಅವಕಾಶ ಬೇರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಣಯವೆಲ್ಲಾ ಆಗಿ ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ನಿರ್ಣಯ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಮಾಡಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಅಡಚಣೆಗಳನ್ನು ತಂದು ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ಈಗ ರಾಜ್ಯದ ಕಾರ್ಯಗತ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಿನಂತಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಈ ಬಾಸನೀ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಮೇಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಟೀಕೆಯಾಗಿದೆ. ರಾಜಾಜಿನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಷನ್ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನೂ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದನ್ನು ವಿಚಾರಮಾಡಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ಈಗಾಗಲೇ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಇಂತಹವು ಸುಮಾರು 50 ಅರ್ಜಿಗಳು ನನಗೆ ಬಂದಿವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಸಚಿವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನಿಗಾ ಕೊಡಬೇಕು. ಆದರೆ ಅವರು ಬಹಳ ಬಿಳಿಯವರು, ಬಿಳಿಯ ವ್ಯಕ್ತಿಯೆಂಬುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅನುಭವವೂ ಇದೆ. ಒಂದು ವಿಷಯ ಅವರಲ್ಲಿ ಬಿಗಿವರ್ತನೆ ಇಲ್ಲ. ಬಹಳ ಸರಳತೆ ನನ್ನ ಕೆಳವರು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅವರ ಇರಾಜೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಅವರ ಹೃದಯ ಬಿಳಿಯದು ಇರಬಹುದು. ಇರಾಜೆಯಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವಕಾಲದಲ್ಲಿ ಹಲವಾರು ಲೋಪದೋಷಗಳು ಬರುತ್ತವೆ. ನಾನೇನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆಂದರೆ, ಬೇರೆ ಸೇರ್ವೆಟ್ಸ್ ಇರಾಜೆ ಹಾಗೂ ಪಿ.ಡಬ್ಲ್ಯು.ಡಿ. ಮುಂತಾದವುಗಳಲ್ಲೆಯೇ ದುಡ್ಡು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವಿರುವುದು ಎಂದೆಂದು ಕೊಂಡಿದೆ. ಬಹುಶಃ ಬಹುಕೇಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಚೆನ್ನಾಗಿ ದುಡ್ಡು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಳ್ಳೆಯ ಸ್ಕೋಪ್ ಇದೆಯೆಂದು ನಾನು ಈಗ ತಿಳಿಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಇರಾಜೆ ಸು ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಹಂತದಲ್ಲೆಯೂ ಒಂದು ಬಿಳ್ಳೆಯ ಬಗಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು. ನಾನು ಈ ಬಡ್ಡಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನಾನು ವಿರೋಧಪಕ್ಷದ ನಾಯಕನಾಗಿ ವಿರೋಧಮಾಡುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ಹೊಂದಾಣಿಕೆಯಾಗತಕ್ಕಂಥ ಹಾಗೂ ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳ ಮುಂದಿನ ಭವ್ಯಭವ್ಯಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೂಪರೇಷೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಪಿ. ಎಂ. ಬಾಂಗಿಣ್ಣಿ(ಜನುಬಂಡಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷೇಶ್ವರವರೇ, ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಈ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೋಸ್ಕರ ಬಡ್ತಿಪಟ್ಟಿಲ್ಲ ಏನು ಮಂಜೂರಾತಿ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆಯೋ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಾಗಿ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡಲು ನಾನು ನಿಂತಿದ್ದೇನೆ. ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ವಸ್ತು ಪವಿತ್ರವಾಗಿದ್ದರೆ, ಅದು “ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞಾನೇನ ಸದೃಶಂ ಪವಿತ್ರಂ ಇಹ ವಿದ್ಯತೆ” ಈ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಸ್ಕೃತ ಪಂಡಿತರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಜ್ಞಾನ ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕೈದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಪ್ರಗತಿಗೋಸ್ಕರ ಒದಗಿಸಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಗಳನ್ನು ಮಾಡು ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಇಲಾಖೆಯ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಸಾದವರಿಗೆ ಉದ್ಯೋಗಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದು ಬಹಳ ಮುಖ್ಯ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಸೌಕರ್ಯ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ಆದಾಗ್ಯೂ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಅದನ್ನು ಒಂದು ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಗಿತಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದು ನಿಜವಾಗಿ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಈಗ ವಿದ್ಯಾವಂತರ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಆದಕಾಗೆಲ್ಲಾ ಅವರ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯೂ ಕೂಡ ಬಾಸ್ತಿ ಆಗುತ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಏನೇನು ಮಾಡಬೇಕೋ ಅಷ್ಟೂ ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಗತಿ ಸಾಧಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ವರ್ಷ 222 ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆರೆಯಲು ಮಂಜೂರಾತಿ ಕೊಟ್ಟು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನು ವಿದ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅವರಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಭಿನಂದನೆಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದರೂ ಅದು ಕಡಿಮೆ ಇದೆ. ಈಗ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳು 222 ಆದುವು. ಇನ್ನು ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ಬೋರ್ಡ್ ಕಡೆಯಿಂದ ಈಗಾಗಲೇ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಾರರು ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ತಿಳಾರಸ್ಥನ್ನು ಅವರು ಮಾಡುವ ಪೂರ್ವದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಾಲೆಗೂ ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ಬೋರ್ಡಿನ ಕಮಿಷನರರು ಹೋಗಿ ಅವರ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು, ಅವರ ಸಾಧಕ ಬಾಧಕಗಳು ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ತಿಳಾರರು ಮಾಡಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗೇ ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ಬೋರ್ಡಿನವರು ತಿಳಾರರು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಕಾರ ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೊದಲು 1+5 ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಮಂಜೂರಾತಿ ನೀಡಿದರು. ಆದರೆ ನಂತರ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ಇತರ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ಬಂದು ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿ, ಕಾಲೇಜು ನಡೆಸುವ ಶಕ್ತಿ ತಂತಮ್ಮ ಸಂಸ್ಥೆಯಲ್ಲದೆಯೆಂದು ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ ನಂತರ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿ ಗಳು ಮತ್ತೆ 77 ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಮಂಜೂರಾತಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಆ 77 ಕಾಲೇಜು ಗಳಿಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಇವತ್ತಿನದಿವಸ ಕಟ್ಟಡದ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. 222 ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾಗುವ ಲಕ್ಷರಸ್ಸು ಬಗ್ಗೆ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಆಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಮೂಲಕ ಕರೆದಿದ್ದಾರೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗೂ ಇವತ್ತು ನೂರಾರು ಅರ್ಜಿಗಳು ಎಂ. ಎ. ಪಾಸ್ ಆಗಿರುವ ಕ್ಯಾಂಡಿಡೇಟ್ಸ್ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದಿರುತ್ತವೆ. ತಮಗೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪಿ. ಯು. ಸಿ. ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಐದು ವರ್ಷಗಳ ಅನುಭವ ಪಡೆದಿರುವ ಎಂ. ಎ. ಇಲ್ಲವೆ ಎಂ. ಎಸ್. ಸಿ. ಡಿಗ್ರಿ ಪಡೆದಿರುವ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಇರಬೇಕೆಂದು ಒಂದು ಕಟ್ಟುನಿಯಮವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜು ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ಕಂಡೀಷನ್ಸ್ ಏನೆನ್ನು ಇರಬೇಕೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ನಿಗದಿಮಾಡಿ ಯಾವು ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಮನಗಾಣ ಬೇಕು. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಮಾಡಿ ನಂತರ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಮಂಜೂರಾತಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜಿಗೆ 15 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ರೇವಣು ಇಡಬೇಕೆಂದು ಕಟ್ಟಪ್ಪಣಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಯಾವತ್ತೂ ವಿಚಾರಮಾಡಿ ಈ 222 ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಂಜೂರಾತಿ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆ ಬಡ್ತಿಪಟ್ಟಿಲ್ಲ ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಯಾವದೂ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿ ಯಿಂದ ನಾನು ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ ಈ 222 ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೆ ಮೇಂಟೆನನ್ಸ್ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕು. ಆಗ ಸರಿಯಾದ ವಿದ್ಯೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗುತ್ತದೆಂದು ನಾನು ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಕೊನ ಸೆಕೆಂಡರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಸರ್ಕಾರ ದವರು 5 ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಐದು ವರ್ಷಗಳವರೆಗೆ ಯಾವ್ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆ ಗಳವರು ಸೆಕೆಂಡರಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಸುತ್ತಾರೋ ಅಂತಹ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಂಜೂರಾತಿ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದೂ ಅವುಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ಕೆಲವು ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ಕಂಡೀಷನ್ಗಳನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆದರೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಗ್ರಾಂಟ್ ನಿಗುವಂತೆ ಸರ್ಕಾರ ದವರು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಸರ್ಕಾರೀ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ ಫಲಿತಾಂಶ ಕಡಿಮೆ

ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾದ ಪರಿಣಿತರಾದ ಬರುತ್ತದೆಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ದೇವೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿ ನಿಜವಿದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಶಿಕ್ಷಕರು ಪರ್‌ಫಾರ್ಮೆನ್ಸ್ ಅಟೆನ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗೂ ಗಮನಕೊಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇದೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇಲ್ಲದೇ ಇರುವುದರಿಂದ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪಾಸ್ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ವಿದ್ಯಾವಂತರಿಗೂ ತಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ ಮತ್ತು ಟೀಚರ್ಸ್‌ಗೆ ಹುಕುಂ ಮಾಡಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಪರ್‌ಫಾರ್ಮೆನ್ಸ್ ಹಾಗೂ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟು ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಒದತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಪಾಸ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನನಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ.

ಇನ್ನು ರೈಬ್ರರಿ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ದೇವೇಗೌಡರು ಹೇಳಿದ್ದು ಸರಿ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಸರಿಪಡಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಗಮನಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಸರ್ಕಾರದವರು ಬೇಡಿದ ಮಂಜೂರಾತಿಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಪ್ಪಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿರುವುದರಿಂದ, ನಾನು ಈ ಬೇಡಿಕೆಗೆ ನನ್ನ ಬೆಂಬಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

SRI V. N. PATIL (Humnabad).—Madam Speaker, the Demand that is presented by the Minister for Education does not do any credit to the Ministry. In fact I should say that the amount allotted for Education Department is quite insufficient. It is one thing to say that the amount provided is insufficient but it is quite another to suggest some remedial measures and expect better things from the present Government. I would like to know from the Education Minister—but he is not present here; somebody who is in charge and taking notes on his behalf—what are the methods he is going to suggest to keep away from the beaten track of the last 25 years and to present a new perspective before the public? If it is the same beaten track then the peoples' hard-earned money will be a mere waste. Until and unless a revolutionary change in the present system of education is brought about the people will not be benefited. To-day the students are compelled to learn, on commercial basis, much against their desires and conscience a particular course and subjects. Are you creating a class of graduates of chance, or that of choice. The present educational set up in our society is not helping the student community to study what his inner pursuit for study takes him to but the subjects what assures him a bread. It is not real inner self of the student or his real taste that is taking to particular subject but the market value in money consideration of a particular study that is taking to those courses. In such a case how do you expect a real learned man of choice to emerge out of a raw student of today who is at the cross road of chance and choice laxmi and saraswati, real education and a namesake degree for a job without any interest in those subjects except the market value of job guarantee. It is not a pursuit for knowledge but a pursuit for a secured job that is taking most of their talents out of their head. Three years back no one was prepared to seek admission into the Engineering Colleges because jobs were not available for Engineering graduates. Even the parents were telling the students to take up medical course; even daughters were not given in marriage to engineering graduates.

(SRI V. N. PATIL)

Unless the pattern of education is changed it will not help the society at all. If the present Government do not come forward to suggest a new and revolutionary change in the system of education then I will have to say what Mr. Nijalingappa did previously is also being done in the same old manner by the present Chief Minister and his Govt. and he also cannot fair better. To quote an instance, many of the educated unemployed graduates approach the legislators in the lobbies to seek a job through their influence. I would like that the uneducated legislators should not be surrounded by the educated unemployed graduates.

Sri K. H. PATIL.—I would like to know from the hon. Member whether he wants the education to be a job-oriented or industrially oriented?

Sri V. N. PATIL.—Education should not only be job-oriented but also it should get its due respect in the society. Create an atmosphere of dignity for labour and Talent. A boy or girl should select educational career or a course out of the inherent desire to study it and it is going to quench his thirst for education or knowledge, and not just to satisfy the parents' desires and advise that this particular course has got job security. In this connection I would like to mention that a Nurse some times gets a better salary than a Doctor in the Soviet Union. There are becomes a nurse out and own desire and liking and another one wants to become a doctor out of ones own desire to become one and study the same subject. Respect for one who gets high salary and contempt for one who is paid less salary is the order of the day. The absence of dignity for labour and respect for duffer with big purse is attracting and creating an illusionary society artificial superflous society that has no value for talent, no value for genius, no value for research and duplicate copies have been made in this capitalistic order the glittering gold. So long things are valued by money and not by scientific pursuit of knowledge real education shall never be imparted, and that is what happening today. In order to teach a Nurse the Education Department need not have to spend much money but for one person to be made a Doctor or MBBS graduate they will have to spend huge amount. I feel that money should not be the consideration for education. The value of money should be reduced and the value of knowledge intelligence and talent should be increased. Let us all think over this problem seriously and then start afresh, Education for all, for knowledge, gives prosperity, for the nation, A learned nation will be a nation free from ignorance darkness, opening the floodgates for plentiful for all. Then we can say we are on the way to socialism. This Government, tracking on the path of the capitalist path of development, following Education for moneys and bread policy cannot afford to bring socialism.

Now coming to the crux of the local problem I would like to state something about the demands of the teachers of Bangalore University. These teachers are almost on the verge of strike. Even the ex-Governor Mr. Dharma Vira gave so many utopian slogans saying that he would solve their problems. He convened a tripartite meeting of the management, teachers and officials of the 3 universities in the state. Mysore, Bangalore and Karnataka. I think he also formed a consultative committee and nominated the Director of Collegiate Education as Convenor or Chairman to that committee. But so far nothing seems to have been done to remedy the grievances or to meet the demands of these teachers. The Government is also hesitant to reject their demands because they are all genuine and justified demands. With dissatisfaction among the teachers can we expect to have a better standard in education? The demands of the teachers are quite genuine. Even the triple benefit scheme and its benefits which are genuine to Primary, Middle School and Higher Secondary School Teachers, are denied to the University teachers. I therefore urge upon the Government to bestow its attention to this matter and solve the problem early.

Now coming to the problems of Hyderabad Karnatak area, I have seen some of the Model High Schools in Chitagoppa where the students are on strike. When I asked for the reason of the strike, I was informed by the teachers, Head Masters that the students are on strike because there are no adequate teachers. The ratio between teachers and students is 30:1. But even this ratio has not been provided. The students there have taken desks and stools in their hands to break them off and the strike is taking serious turn. I would like the Government to pay its particular attention to this matter and see that sufficient number of teachers are appointed and the students get better and proper education in these Schools.

Now coming to Mannaikeli High School on the national highway in Humnabad I would like to mention that there are not even sufficient rooms for conducting classes. The present two or three rooms are not fit for conduct of classes. In one of those rooms a murder took place sometime back and the students are afraid to enter into that dangerous room. There are about 400 students studying in that High school and if you cannot provide at least four or five rooms for conducting classes how can you boast yourselves as a Government wedded to socialism. The Government should learn from its past experience and set right the affairs particularly in Mannaikely High School.

Then coming to the rampant corruption that is prevailing in the Education Department I would like to quote an instance of an employee of B.E.L. whose wife who is a teacher in Hassan and that poor lady teacher has applied for transfer from Hassan to Bangalore. Several people get these transfer orders in no time. But this person having served 6 years there in Hasan as a teacher has applied and made requests several times but her application is pending for long unattended and unconsidered both during the regime of the previous Government and the

(SRI V. N. PATIL)

present Government has not taken action to transfer that lady teacher. Her husband a poor BEL employee in all humility and humorously threw a challenge before me and said that he could get an order in no time by just spending 100 to 500 Rs. He says his conscience does not permit him to do so. The Education Department does not consider the genuine cases of transfers even on humanitarian grounds. The corrupt persons do not deserve to be kept in the Education Department. Poor innocent girls are forced to sell everything to get their appointments and transfers smoothly in this Education Department. We see so many of our sisters with tears in their eyes narrating their awful tale and difficulties in this respect. If we could just hear those sisters they will tell us who is who that is involved in corrupt practice in the Education Department. The Government need not appoint any special CID officer or spend any money for getting this information. Just listen to 10 poor teachers one hour and you get the entire encyclopedia of this curse in the name of education department. I expect the present Ministry to see that such corrupt officials in Education Department are screened out and punished severely. I suggest that at least from now onwards this 30 students-one teacher ratio should be maintained. In some place there are several students, but no teachers. Why don't you solve the problem of educated unemployed by appointing them as teachers and giving the students a teacher in time and avert a strike as I said in Chitgoppa High School?

SRI K. H. PATIL.—I agree that up-till-now such a situation was there. But, this Ministry has taken keen interest in solving this problem. First of all, the cadre and recruitment rules will have to be finalised, and soon after that is done, if not the same ratio, it will have at least a satisfactory result about teacher-students ratio.

SRI V. N. PATIL.—Can the Government similarly agree to have 30 affiliated Colleges under one University? The Karnatak University is over-loaded and it is noted for several notorious things, as it is not uncommon with Bangalore University and University of Agricultural Sciences.

SRI K. H. PATIL.—I shall very much appreciate if the hon. members give concrete cases, and the Government will never hesitate to take action against corrupt practices whether it is Karnatak University or Mysore University. We are seeking the co-operation of hon. members to give practical suggestions so that it will be better for the Government to implement those suggestions.

SRI V. N. PATIL.—Madam Speaker, the Hon'ble Minister is more enthusiastic than me. Before I can narrate my point, he is enthusiastic to answer the point.

It is better to bifurcate some of the Colleges in Karnataka University and putting them together with Hyderabad-Karnatak zone and

have a separate University for Hyderabad-Karnatak area with Gulbarga as its complex centre, so that the burden on Karnataka University is reduced and it is made a viable and efficient and better administered University. Will the Hon'ble Minister agree for my suggestion to make it a compact University so that it is managed better. If my suggestion is considered, I am sure many of the problems now existing will be solved, and new University will emerge in Hyderabad Karnataka area at Gulbarga Centre.

Sri K. H. PATIL.—Our Hon'ble Chief Minister is thinking of having one more University for the State !

Sri V. N. PATIL.—Let it be given for the backward area of Hyderabad-Karnatak.

Madam Speaker, for the benefit of the Government, I will now narrate some of the points instead of taking much time of the House.

When you are giving the Tripple Benefit Scheme to the Primary School and High School teachers, why not it be given to the University teachers? Is it an unjustified demand? If it is justified, am I not entitled to get an assurance, if not now at least during the course of reply to the debate?

Amendment to Mysore University Act: We have been assured many times that amendments to the Mysore University Act will be there. But those amendments have never seen the light of the day. Can I expect from the Hon'ble Minister that amendments will be brought either during the course of this Session or during next Session, for the benefit to the teachers?

Coming to the inordinate delay in getting salary and the unfair methods adopted while disbursing salary, it is not a new thing. The Hon'ble Minister Sri K. H. Patil, when he was with us this side used to say: 'Stop this bankruptcy in this Education Department'. Unless you stop this capitation fee, there will be no salvation. Private schools managements say that they are not collecting anything. They do not even give receipts for having received the amounts—my own children are not given receipts. I can produce receipts if the Hon'ble Minister wants. This Government is heading over such mis-management. Can you set right things at least now? Out of the several Commerce Colleges.

There is only one Commerce College by name Ramna ayan Chellaram College of Commerce at Bangalore and one of the professors appointed there gets a salary of 3 to 4 hundred rupees per month. But in other Commerce Colleges, the teachers are not given any monthly salary and instead an allowance of Rs. 600 and 900 per annum is given to them, what is this anomaly. If a fixed salary is not assured to a teacher, what an amount of efficiency you can expect from him? In the capitalist society money matters much. In some colleges, a part-time professor is given an yearly allowance of Rs. 500 or Rs. 1,000 and not a fixed monthly salary. Will the Hon'ble Minister assure us that he will try to put an end to such an anomaly?

(SRI V. N. PATIL)

Physical Training: Previously, even lady teachers were allowed for physical training, and there was no discrimination between ladies and gents for this training. All of a sudden, I understand—I am subject to correction—that lady teachers are debarred from this training. If my information is correct, I want to know why this discrimination which our Constitution does not allow. I request the Government to see that the lady teachers are permitted for this training from this year onwards.

We talk more about Kannada. But, what an amount of injustice is being done to Kannada Pandits by the Government I would like to ask the present Ministry as to how are they going to cure it? These Kannada Pandits were given an assurance on 1st January 1961 that they will be treated on par with the graduates, but they will be given only two increments less than the graduates. The Kannada Pandits are given the grade of Rs. 175-230 and graduate teachers are given the grade of Rs. 175-450. But now there is a Circular to the effect that Junior Kannada Pandits will be sent for further training and after they are trained they will be given the salary that is given to B.Ed., trained teachers. By this, the senior-most Kannada Pandits who have served for 30 years in Mysore will get the grade of Rs. 175-275, whereas their juniors will get the grade of Rs. 175-450. Why don't you allow the senior Kannada pandits who are about to retire a few years' later to have the same salary as their junior Kannada pandits are assured i.e. 175-450.

Why this anomaly of letting down the senior Kannada pandits and paying more to junior kannada pandits. I do not know how the Hon'ble Minister going to set it right. If it is not an injustice, the Hon. Minister can say it is not an injustice. The mechanical rules are there. These rule are not framed on any justified principles.

With regard to the enquiry into the corrupt practices of the officials of the Education Department, I request the Minister to institute enquiries against such corrupt officials without fear or favour.

Whenever we bring to the notice of the Minister certain representations of the Teachers, and grievances against unwanted harassment on extraneous consideration sending them to the Officers with a minute for investigation or for taking needful action in the matter. The officers concerned will victimise the teachers for bringing political influence for redressal of his grievances. I am not attributing motives to the officers of the Department but this is what actually happening in the Department. I request the Minister that whenever we bring to his notice any genuine case, he must get the information in such a way that the officers concerned should not know the source of information or complaint. If the victimisation takes place, no teacher will be dare enough to open his mouth however much the injustice might be. He would prefer to suffer it silently than to bring to the notice of others.

Lastly I want to know from the Minister why the Graduate teachers from Hyderabad-Karnatak area and particularly in Bidar District have not been promoted to the next higher cadre in spite of several representations given to him in the past.

I want to know the reaction of the Education Minister at the time of his reply to the debate.

I thank the Hon'ble Speaker for having given me the opportunity to express my views on the Education and its demands.

† ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಕರಿಯಪ್ಪ (ಕನಕಪುರ).—ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷೇಶ್ವರವರೇ, 28 ಶಿಕ್ಷಣ 17ನೇ ಬೇಡಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

[MR. DEPUTY SPEAKER in the Chair]

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿವಿಧ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿವೆ. ಹಣ ಆದರೂ ಕೂಡ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದರೆ ಫಲತಾಂಶವನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಬಹಳ ನಿರಾಶೆಯುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾಗತಕ್ಕವರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ನಿರಾಶೆ ಉಂಟಾಗಲೇ ಬೇಕು. ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕುಳಿತ ನೂರು ಜನರಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಮೂವತ್ತು ಜನ ಪಾಸ್ ಆಗುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಏನು ಅರ್ಥ? ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಮೂವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಿದಂತಹ ವ್ಯಾಪಾರಗಾರನ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ನಾವು ಬಂದಂತೆ ಆಗಿಲ್ಲವೇ ಎಂದು ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಹೀಗೆ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಪರಿಣಾಮಗಳು ತುಂಬಾ ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಾದರೂ ಹಲವಾರು ಇವೆ. ಈ ರೀತಿ ಯಥೇಚ್ಛವಾಗಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇರುವುದು ಕೆಲವೇ ವರ್ಷಗಳಿಂದ. ಬಹುತರ 5-6 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ರೀತಿ ಆಗುವುದಕ್ಕೆ ಪೈಪೋಟಿ ಟ್ಯಾಪ್‌ಗಳನ್ನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಮನೆ ಪಾಠ, ಮನೆ ಶಾಲೆಗಳು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರುವ ಪ್ರಯುಕ್ತ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಪಾಠ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿತ ಶಿಕ್ಷಣ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ ಹಣಪುಳುವನು ಟ್ಯಾಪ್‌ನ ಕೊಟ್ಟು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳಿಸುತ್ತಾನೆ. ಹಣ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲದೆ ಬಡ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗತಿ ಏನಾಗಬೇಕು? ಹೀಗೆ ಅಧಿಕ ಸಂಖ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಅನುತ್ತೀರ್ಣರಾಗಿರತಕ್ಕ ಬಾಲಕರು ಎಂದರೆ ಬಡವರ ಮಕ್ಕಳೇ. ವಿವಿಧ ಇಲಾಖೆ ಬಹಳ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ನೋಡಿ ಇದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಶಾಲಾಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ರಾಜಕೀಯ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚಿದ ಹಾಗೆ ಇದೆ. ಅವರವರಲ್ಲೇ ಗುದ್ದಾಟ, ಅವರವರಲ್ಲೇ ಪಾರ್ಟಿ, ಹೀಗಾಗಿ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕಡಿಮೆಯಾಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈ ಅವಸ್ಥೆಗೆ ತರುವುದಕ್ಕೆ ಕೆಲವರು ನಮ್ಮವರೇ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಇದೂ ಒಂದೂ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇಡೀ ದೇಶವೇ ಪದೇ ಪದೇ ಒಕ್ಕೂಟರಲಿಬಂದ ಕೂಗುತ್ತಾ ಇದೆ. ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂತ ಶಾಲೆಗಳು ತೆರೆದು ಎಷ್ಟೋ ತಿಂಗಳು ಮೇಲೆ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕ ಬಂದದ್ದು ಉಂಟು, ಕೆಲವು ವೇಳೆ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕ ಬರದೇ ಹೋದದ್ದೂ ಉಂಟು ಎಂಬ ಮಾತನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಇದು ತಪ್ಪೇನೇಕೆ. ಶಾಲೆಯ ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ ಒಂದೆರಡು ತಿಂಗಳು ಮುಂಚಿತವಾಗಿಯೇ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಿದ್ಧವಾಗಬೇಕು. ಅವುಗಳನ್ನು ಬರೀ ಸಿಟಿಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವಯಾವ ಪುಸ್ತಕದ ಅಗಡುಗಳು ಇವೆ ಅವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಈ ಒಂದು ಕಾರಣವನ್ನೂ ಕೂಡ ತಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಈಗ ಎಲ್ಲವೂ ಅಮೆರಿಕ ದೇಶದ ಪದ್ಧತಿಯೇ ವಿಧ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಸೆಮಿನಾರು ಇವೆಲ್ಲಾ ನಿಯೋ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕರೆದು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು ನಿಯೋ. ಆದರೆ ಈ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಅಲ್ಲಿ ಪತ್ತೆದಂತಹ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹಂಚುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳು ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ತಯಾರಾಗುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ಈ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಸೆಮಿನಾರುಗಳು, ಹಾಗೆಯೇ ವರದಿಪಾಠಗಳು ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇನ್ನು ಹಲವಾರು ವಿಧದಲ್ಲಿ ಕೊಡತಕ್ಕ ಒಂದು ತಿಳಿವಳಿಕೆ, ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಎಷ್ಟೇಷ್ಟು ಅರ್ಹತೆ ಇದೆ ಅರ್ಹತೆಯನ್ನು ಗಮನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಸಂಬಳ ಕೊಡಬೇಕು, ಪ್ರಮೋಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು ಅನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ

(ಶ್ರೀ ಎನ್. ಕರಿಯಪ್ಪ)

ನಹಕಾರಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಅಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಅಂದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಈ ವಿಧಾನಗಳಿಂದ ಗಳಿಸುವ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಏನೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅಮೆರಿಕನ್ ಪದ್ಧತಿ ಎಷ್ಟೇ ಒಳ್ಳೆಯದಾದರೂ ಕೂಡ ಈ ಒಂದು ನ್ಯೂನತೆಯನ್ನು ನಾನು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತೆ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗಾದರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ವರ್ಗವಾದರೆ ಆ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರು ಬರಬೇಕಾದರೆ ಎಷ್ಟೋ ಕಾಲ ಬೇಕು. ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಬರದೇ ಇರತಕ್ಕ ಸಂದರ್ಭಗಳೂ ಎಷ್ಟೋ ಇವೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಇದೂ ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಪರೀಕ್ಷೆ ಫಲಿತಾಂಶ ಬಿದ್ದು ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಒಂದು ನೆಪ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಏನಪ್ಪ ಆ ನೆಪ ಅಂದರೆ ನಾವೇನು ಮಾಡೋಣ ಮಾದ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳು ಸರಿಯಾಗಿ ತಯಾರಾಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದ್ದರಿಂದ ಇಲ್ಲ ಬಂದು ಹೀಗಾಗುತ್ತಾರೆ ಅಂತ. ಕಾರ್ಲೇಜಿನವರು ಹೇಳುವುದೂ ಹಾಗೆಯೇ. ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ತರಬೇತಿ ಇಲ್ಲದೇ ಇಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತಾರೆ ನಮ್ಮ ಹಣೆಬರಹ ಅವರ ಕೂಡ ಒದ್ದಾಡುವುದು ಅಂತ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಸಕಾಲಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಬಂದರೂ ಕೂಡ ಪಾಠ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲರತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ 2-3 ಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿದ್ದರೆ ಮುಗಿಯಿತು. ನಾನು ಇಷ್ಟು ದಿವಸ ಇರುವುದಿಲ್ಲ ನೀನು ನೋಡಿಕೊ, ನಾನು ಬಂದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಕೆಲಸ ನಾನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ ಎಂದು ಅವರವರಲ್ಲೇ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಪ್ರವಚನ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಶಾಲಾ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ 50 ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರನ್ನು ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇನ್‌ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆಯೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೆಲವು ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೇ ಹಾಜರಾಗಿ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಅಟೆಂಡೆನ್ಸ್ ರಿಜಿಸ್ಟರ್ ಅನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲೇ ಹಾಜರಾತಿ ತೋರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಯಾರು ಯಾರು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕಂಪ್ಲೆಂಟ್ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟರೆ ಅವರನ್ನು ವರ್ಗ ಮಾಡಿದರು. 10-15 ವರ್ಷದಿಂದಲೂ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಪಟ್ಟಿಭದ್ರಕೃತವಾಗಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನೂ ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಅವರು ಆ ಗ್ರಾಮದ ಪಾಠಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಮನೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಮತ್ತು ಅಂಗಡಿ, ಸ್ಟೋರ್‌ ಷಾಪ್, ವ್ಯಾಪಾರ ಇವುಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮತ್ತು ಜಮೀನು ವ್ಯವಸಾಯ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಆ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ಕಡೆಗೆ ಗಮನವನ್ನೇ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾವರನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ಕೆಳಮಟ್ಟದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಅನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ ಅಂಥಾ ಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ನಿರಾಶೆಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಒಂದು ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿ ಪರೀಕ್ಷೆ ಬಂದಿದೆ. ಈ ಹೊಸ ಪದ್ಧತಿಯ ಪರೀಕ್ಷಾ ಫಲಿತಾಂಶ ಇಳಮುಖವಾಗಲು ಕಾರಣ ಸರಿಯಾದ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕ ದೊರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಶಾಲೆಗಳು ತೆರೆಯುವ ಮೊದಲೇ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ದೊರೆಯುವುದಾದರೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ಇನ್ನು ಮುಂದಾದರೂ ಶಾಲೆಗಳು ತೆರೆಯುವ ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಮೊದಲಾದರೂ ಮೊದಲೇ ದೊರಕಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಬಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ವಿಚಾರ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಗತಿ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಬಾಸಗಿ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳು ಮತ್ತು ಬಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳು ಮತ್ತು ಬಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಮೊದಲು ಇದ್ದುದಕ್ಕಿಂತ ಬಹುಶಃ 100ಕ್ಕೆ 90 ರಷ್ಟು ಇಂದು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು ಮತ್ತು ಈಗ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ಕೆಲವರು ವಿಷಕಾರಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ದೇಶಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೇವೆ ಸಲ್ಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೋ, ಯಾರು ಯಾರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಒಂದು ಹಂತವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾರೋ ಅಂಥಾವರ ಮೇಲೆ ವಿಷ ಕಾರುವುದು ಆಗಲಿ, ಸಮತಿಮತ್ತರದಿಂದ ನೋಡುವುದೇ ಆಗಲಿ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಗೌರ್ಮೆಂಟ್ ಕಾಲೇಜಸ್ ಮತ್ತು ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸರ್ವೇ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಇರುವುದನ್ನು ನಾವು

ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ರಾಜಕೀಯ ಬಹುತೇಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಬಹುತೇಕ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ತಾಂಡವಾಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ದೂರ ಇರತಕ್ಕಂಥಾ ಕಾಲೇಜು ಮತ್ತು ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಕೂಡ ಅಂದರೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಕಾಲೇಜುಗಳಿಗೂ ಅದು ವಿಸ್ತರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅದನ್ನು ಪ್ರಚೋದನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುವವರು ಕೆಲವರು ಕಂಡುಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಆದುದರಿಂದ ಈಗ ಆ ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಮತ್ತು ಅದನ್ನು ನಡೆಸತಕ್ಕಂಥ ಮ್ಯಾನೇಜಿಂಗ್‌ಮೆಂಟ್ ನವರು ಬಹಳ ಕಷ್ಟದಿಂದ ನಡೆಸುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅವುಗಳ ಮೇಲೆ ದೂಷಣೆ ಮಾಡಿ ಇಲ್ಲನಲ್ಲದ ಆರೋಪಗಳನ್ನು ಮಾಡತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ಸರ್ವತಾ ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮೊನ್ನೆ ತಾನೇ ಪೇಪರ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಷಯ ಬಂದಿದೆ. ಅದು ನನ್ನ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರ. ಅದು ಯಾವುದೆಂದರೆ ರೂರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅಧ್ಯಾಪಕನನ್ನು ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ತೆಗೆದುಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಎಂದು ಮೈಸೂರು ಥಾನ್ಸ್‌ಲರ್ ಮತ್ತು ಡೈರೆಕ್ಟೋರೇಟ್ ಆಫ್ ಕೊಲಿಜಿಯೇಟ್ ಹೇಳಿ ದರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಮಹಾನುಭಾವನಿಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಯದು ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಾಯಂಕಾಲದವರೆಗೂ ಆರ್. ಎಸ್. ಎಸ್. ಅಥವಾ ಜನಸಂಘದ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ರೇಟ್ ಆಗಿ ಬರುವುದು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸಾರಿ ಪೂರ್ತಿ ಚಕ್ರ ಹಾಕುವುದು, ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ತನ್ನ ಸಂಸ್ಥೆ ವಿಚಾರದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದು ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಇಂಥಾವರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಯಾರಾದರೂ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯೇ? ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಏನು, ಏನು ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇತ್ತು ಎಂದು ಕೇಳಿ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆದರೆ ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ಕಾಲೇಜಿನವರು ಆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಹುಚ್ಚರೇ ಒಂದುವೇಳೆ ಹುಚ್ಚರಾಗಿದ್ದರೆ ಆರೋಪನೆ ಮಾಡೋಣ, ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಆರೋಪನೆ ಮಾಡದೆ ಇಂಥಾವರಿಗೆ ರೆಕಮೆಂಡೇಷನ್ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಹೇಳೋಣ? ಖಾಸಗಿ ಕಾಲೇಜುಗಳು ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಒಂದು ಬೆನ್ನು ಮೂಳೆ ಎಂತ ಇವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಾವಾದರೂ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅದಿಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದ್ದರೆ ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ವಿದ್ಯಾಪ್ರಗತಿ ಹೇಗಾಗುತ್ತಿತ್ತೋ ಅದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಇನ್ನು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಒಂದು ವರ್ಷದ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಜ್ಞಾನ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಎರಡು ವರ್ಷದ ಪಿ.ಯು.ಸಿ. ಮಾಡಿದರು. ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭ ಮಾಡಿದ್ದೂ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ಅವಕ್ಕೆ ಒದಗಿಸಬೇಕಾದ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಅಂದರೆ ಪ್ರಯೋಗ ಶಾಲೆಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಸಾಮಾನುಗಳು ಇನ್ನೂ ಇತರ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೇನಾದರೂ ಒದಗಿಸಬೇ ಹೋದರೆ ನಿವೃತ್ತ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆರೆದರೋ ಆ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕ ವಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ ಮತ್ತು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾ ಅರ್ಹತೆ ಇರುವ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಗಳನ್ನು ನೇಮಿಸಬೇಕು. ಅದು ಬಿಟ್ಟು ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ. ಆಗಿರುವ, ಟ್ರೈನಿಂಗ್ ಇಲ್ಲದೇ ಇರತಕ್ಕ ವರನ್ನು ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಿದರೆ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ತೆರೆದವೋ ಅದು ಸಾರ್ಥಕವಾಗ ಬೇಕು ಎನ್ನುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ನನಗೆ ಮಾತನಾಡಲು ಇಷ್ಟು ಕಾರಾವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

SRI N. B. SIRDESAI (Khanapur).—Mr. Deputy Speaker Sir, I rise to oppose the demands on education and stationery and printing on various grounds and I would like to mention here a few remarks on which I am going to oppose the demands. Sir, the Primary Schools are the places where the habits culture and education are to be learnt. Foundation is to be laid at the Primary School level and if the foundation is sound then any number of stories of further progress in education can be erected. Unfortunately this Government has neglected the very foundation of the Primary Education. Sir, though there are Government Orders to open new schools and provide teachers wherever there is a strength of more than 10 in rural areas and

(SRI N. B. SIRDESAI)

wherever there is a strength of 15 students in urban areas, they are not being implemented by this Government. They have failed to open new schools in all the hamlets and villages of the malnad areas. And, they have not appointed sufficient number of teachers in the Primary Schools though there is a demand since the past three years that in view of the shortage of teachers in several schools, teachers should be appointed, Government have not cared to make appointment of teachers in these schools. Government have not attached any importance to the Physical Training and health of the students. Government have not issued orders to conduct medical examination of the students of the Primary Schools and have also failed to make arrangements for mid-day meals in all the schools in the malnad areas.

4-00 P.M.

If the Government really desire better progress in the educational field, they should increase the monthly salary of the Primary School teachers and make them free from home worries. They are being transferred to distant places from their home talukas. The policy of transferring teachers of the Primary Schools, who are working on a bare pittance to distant places is improper and unjust, because unless the teachers are free from worries, they cannot work satisfactorily and they cannot achieve any educational progress.

And, Sir, I would like to suggest here that the question of discipline is most important for the Primary schools. Discipline must be taught and maintained in the Primary Schools and discipline and education cannot be separated; they must go hand in hand. If education is devoid of discipline, then, it would be just like a body without the soul or a mind without culture. So, discipline must be maintained in all the schools.

I really feel sorry to bring to the notice of this House that our border area has been neglected by this Government. I fail to understand why this Government should have narrow-mindedness or parochialism as regards extending educational facilities to the Marathi people. They may be merged with Maharashtra, Mysore or Kerala or Goa or any part of India. What harm is there to extend educational facilities to them? We are Indians first and then Maharashtrians or Keralites or Mysoreans. So, this Government should not hesitate to extend educational facilities on par with other Mysoreans.

It has been brought to my notice that this Government have failed to supply text-books to the Primary Schools. Even three or four months after the re-opening of schools, text-books are not being supplied.

And another point which I have already brought to the notice of the Hon. Minister for Education is that the rent of the school

buildings which have been taken on rent for housing the Primary Schools has not been paid for the last 2½ years. Though there is a demand from the owners of such buildings, Government have failed to make payment of the rent amount for the last 2½ years, with the result, the owners of these buildings are finding it very difficult to carry out the repairs of the buildings.

Educational articles or equipment are not being supplied to the Primary Schools in border areas. That is also a gross crime that has been committed by this Government and it is really very miserable to note that forms and stationery articles are not being supplied to the schools in border areas. The poor teachers, who are low-paid, have to spend out of their own pockets and purchase stationery and registers and forms. It is really very miserable.

Then, Sir, I would like to bring to the notice of the Hon. Minister for Education that though I have submitted a representation to him at the request of the people of my area, he has not replied to it. If the representations of the local M. L. As. are treated with such scant respect, then for what purpose are we to come over here and what is the use of getting elected to the Assemblies and what is the use of talking too much of Democracy? Sir, in my letter addressed to the Hon. Minister for Education I have stated that the teachers in model schools have been paid the difference of pay and D. A. as per the revised scales of pay suggested by the Tukol Commission but the teachers working in villages of malnad talukas are not paid such differences. There should not be such discrimination. The teachers in the model schools receive their pay on the 1st of the month whereas the teachers of malnad talukas are not receiving pay on the 1st of each month. The teachers in the model schools are paid festival advance but the teachers in the villages are not paid the festival advance.

The practice of giving Selection Grade to the Primary School teachers was in vogue prior to 1957, but this has been discontinued now. I suggest and request the Hon. Minister for Education to continue that practice. I also request that arrangements may be made for payment of arrears of protection pay difference, and for protection of total emoluments under Rule 14 M. C. S. Revision of Pay Rules.

Of course, I have already explained just before that the primary school teachers who are working on low salary should not be transferred to distant places. The teachers who are nearing retirement age, should not also be transferred to distant places. You should consider sympathetically the case of married people. They should not be transferred to distant places. Though there is Government Order in this respect, it has not been implemented. In the cities, the teachers and other Government servants are getting city allowances and house rent allowance. But in the villages the teachers are not getting any allowance. At least the teachers should be given house-rent allowance. And the most disgraceful thing I would like to bring to the notice of the House and the Hon'ble Minister is that the teachers are not given financial aid

(SRI N. B. SIRDESAI)

from the State Student's Welfare Fund and the State Teachers Benefit Fund and the National Foundation for Teachers Welfare Fund. The teachers in my taluk have not got these benefits though they have applied. I would like to point out that the services of the teachers who were serving in private aided schools were taken over by the Government along with the schools and they have been treated as Government servants. I therefore request that their service in the private or non-Government schools should be also considered for purposes of seniority and pension and also for increments.

The Hon'ble Minister may receive representation in this respect and since I have received a representation from the local people, I am bringing this to his kind notice. I would like to request that the extension of salary grant to composite junior colleges should be considered. The salary grant were paid to the junior colleges, but composite junior colleges are not getting the monthly salary grant and these facilities should be extended to the composite colleges also.

The Hon'ble Minister might have received a letter addressed to the President, Marathi Mandal, and a copy of which has been sent to all educational officers of the Department. He has been serving in the Taramani High School in the Marathi Mandal and he has passed the examination of the Karnatak Hindi Samithi and holds other qualifications but he has not been appointed as Hindi Teacher in the grade of Rs. 130—230. There is a Government Order in that respect namely ED. 41-67/19th October 1967. In that Government Order it is said that such teachers are to be considered as graduate teachers and they must be treated as qualified teachers. Though he has requested, the management he has not been given the appointment.

As regards secondary schools, I would like to suggest to Government that they should open new high schools at a distance of every six miles in malnad areas to extend secondary education facilities to the rural people.

Really it is very strange to note that forms and stationery are not being supplied in Government offices also. Because challan forms are not available in taluk offices. Many a time the challan forms are not given to villagers.

With these few words, I thank the Chair.

†ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್ (ವರ್ತೂರು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ದಿವಸ ನಮ್ಮ ಸಮಾಜ ನಿರ್ವಹಣಾಂಗದ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಾಣುವ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬಹು ಮುಖ್ಯವಾದ ಸಾಧನ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ, ಅದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ; ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಯಾರಿಗೆ ಯಾರು ಏನನ್ನು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಎಂದು ನಾವು ಸ್ಥೂಲವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ತಜ್ಞರು ಮತ್ತು ಅದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿರುವವರು, ಬಹುತೇಕ ಅದನ್ನು ವರ್ಣನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ರೆಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್ಸ್ ಅದ ನಾವು ಎಜುಕೇಷನ್ ಬಗ್ಗೆ ಕಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ನೀತಿಮತಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ನಾನು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಲವ ನಮ್ಮ ಆಯವ್ಯಯದಲ್ಲಿ

ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಹಣಕಾಸಿನ ಸಚಿವರು ನಾವು ಕನಸು ಕಾಣುತ್ತಾ ಇದ್ದಂತಹ ಕೆಲವು ದೈಯುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ತಂದಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಬಹುಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ಎಂದರೆ ರಾಜ್ಯದ ಭವಿಷ್ಯ ಉಜ್ವಲ ಆಗಬೇಕು ಎನ್ನುವುದು ಅದು ಎಲ್ಲರ ಆಸೆ. ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯ ಸಾಕಷ್ಟು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕು. ಪ್ರಧಾನ ಇಂದಿರಾಗಾಂಧಿಯವರ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಸಮಾಜದ ಸಮಗ್ರ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗಬೇಕಾದುದು ಅಗತ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಸಮಾಜವಾದಿ ಸಮಾಜದ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಜನ ಬಯಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನೊಂದು ದೇಶದಲ್ಲಿ ಏನು ತೊಂದರೆ, ಅಡ್ಡಿ ಅತಂಕಗಳು ಇವೆಯೋ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ನವೀನ ಸಮಾಜವನ್ನು ಸುಭದ್ರ ವಾದ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು, ವಜ್ರಮುಷ್ಟಿಯ ರಾಷ್ಟ್ರವನ್ನು ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಆಸೆ ನಮಗೆ ಇದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿರತಕ್ಕ ಸಾಧನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಈವತ್ತಿನ ದಿವಸ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದೆಸೆಯಿಂದ ಗಳಿಸಬೇಕು. ನಾವು ಅದನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ 'ಮ್ಯಾನ್ ಇಸ್ ಎ ಸ್ಲೂಡೆಂಟ್ ಟರ್ ಹಿಸ್ ಡೆತ್' ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಈ ವಿದ್ಯಾ ಇರಾಖೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಇರತಕ್ಕ ನಂಬಿಕೆ ಇನ್ನೂ ಮತ್ತು ಭಕ್ತಿ ಅಳಿಸಿ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಯಾವ ಇರಾಖೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ನಂಬಿಕೆ ಇರುವ ಇರಾಖೆ ಎಂದರೆ ವಿದ್ಯಾ ಇರಾಖೆ ಎಂದು ನಿರ್ಭಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬಡ್ಡೆಟ್ 60-70 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವ್ಯಾಂಟ್ ಏನಿದೆ, ಇದನ್ನು ನಾವು ಕೊಡತಕ್ಕದ್ದು ಸರಿ ಎಂದು ಹೇಳುವಾಗ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ. ಕಾರಣ, ನಮ್ಮ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಅದು ಬೇಕು, ಇದು ಬೇಕು ಎಂದು ಜನ ಕೇಳಿದಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಒದಗಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗ ಕೊಡತಕ್ಕ ದುಡ್ಡು ಸದ್ವಿನಿಯೋಗವಾಗಬೇಕಾದರೆ ವಿದ್ಯಾ ಇರಾಖೆ ಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವಾರು ದಿವಸಗಳಿಂದ ಬಂದಂಥ ತೊಂದರೆ ಮತ್ತು ನ್ಯೂನತೆಗಳನ್ನು ಸರಿಮಾಡಬೇಕು. ಅವನ್ನು ಸರಿಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ವರ್ಷಾನುಗಟ್ಟಲೆ ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಈ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನಾವು ಶಾಸಕರು ಅರೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈವೊತ್ತಿನದಿವಸ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಯಾವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದೆ, ಮತ್ತು ಅದರ ಸ್ಥೂಲವಾದ ರೀತಿಗಳು ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹಂತ ಹಂತವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಹೋಗಬೇಕು. ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲು ಎಂದರೆ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಸೇರಿಸುವ ಮುಂಚೆ ಅಂದರೆ ಐದು ವರ್ಷ ಹತ್ತು ತಿಂಗಳ ಮುಂಚೆ ಮಗುವನ್ನು ಸಾಮಾಜಿಕ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಸಬೇಕು. 'Babies have to be educated from the womb of the Mother' ಗರ್ಭಿಣಿ ಹೆಂಗಸರು ಕೋಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದಂತೆ, ಒಳ್ಳೆಯ ಆಹಾರ ಕೊಟ್ಟು, ಸಾಕುವುದರಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳೆಯುತ್ತವೆ ಎಂದು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೂ ಕೂಡ ಆ ಬಗ್ಗೆ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ಶ್ರಮ ವಹಿಸುತ್ತಿಲ್ಲ.

ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲ್, ಮಿಡಲ್ ಸ್ಕೂಲ್, ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳನ್ನು ಒಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತರವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಮತ್ತು ತಾಂತ್ರಿಕ ಸ್ಕೂಲುಗಳು ಇವೆ. ಹೀಗೆ ಸ್ಕೂಲವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಇವೊತ್ತು ಇರುವ ಸಮಸ್ಯೆಗಳು ಕಟ್ಟಡಗಳು ಒಂದುಕಡೆ, ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಎಂತಹ ತರಬೇತಿ ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು. ಮಗುವು ವಿದ್ಯಾ ಸಂಪಾದನೆ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಶ್ರಮ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರದ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಎಷ್ಟು ಮುಖ್ಯವೋ, ಅಷ್ಟೇ ಮುಖ್ಯ ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯೂ ಸೇರಿರುತ್ತದೆ. ಕಾರಣಾಂತರ ದಿಂದ ಮಗುವು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ನೆಪದಲ್ಲಿ 4-5 ಗಂಟೆ ನಮಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವುದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿದರೆ ಸಾಕು ಎಂದು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯನ್ನು ತೊಂದರೆ ಇದೆ. ಆದರೂ ಕೂಡ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಮೇಲೆ ರೇಗಿದರೆ ಸಾಕು ಎನ್ನುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ದೆಸೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳು ಕೂಡ ಎಷ್ಟು ಸಹಕರಿಸಬೇಕೋ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಸಹಕರಿಸದೆ ಇರುವುದು ಒಂದು ಕಾರಣವಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಬದಲಾವಣೆ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕಾರಣ ಎಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಕೂಡ ಅದರಲ್ಲಿ ಶ್ರದ್ಧೆ ಕೂಡ ಸಾಕಷ್ಟು ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಏನು ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಕೇಳಬಹುದು. ಸರ್ಕಾರ ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಾರ ಮತ್ತು ಪ್ರಚೋದನೆ ರಹಿತವಾದ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ರೇಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದೋ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅನೇಕ ಭಾಷಣ ಮೂಲಕ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಸಹಕರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ರೇಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ರೇಡಿಯೋ ಪ್ರಸಾರ ಕೆಲವು ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಇರುವ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ತಲುಪಬಹುದು. ಆದರೆ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ನಿರಕ್ಷರ ಕುಕ್ಷಮಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಅದರಿಂದ ಏನು

(ಶ್ರೀ ಕೆ. ಪ್ರಭಾಕರ್)

ಪ್ರಯೋಜನವೆಂದು ನಾವು ತಾತ್ಕಾರ್ಯ ಮಾಡುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೂಪದಲ್ಲಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ವಿದ್ಯಾ, ಇಲಾಖೆಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರ, ಇವರ ಸಂಬಂಧ ಅಂತರಿಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಬೆಳೆಯಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಇನ್ನು ಭಾಷಾ ಗೊಂದಲದ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಎಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಿನ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿದರೆ ಹಿತನುತ್ಪದ, ಎಷ್ಟು ಭಾಷೆಗಳ ಭಾರ ಮಗುವಿನ ತರೆ ಮೇಲೆ ಬರುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಸಮಸ್ಯೆ. ಎಷ್ಟು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಬಹುದು? ಮೇಲ್ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಬೇಕಾದರೂ ಕಲಿಯಬಹುದು. ಯಾವ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಲಿಯಬಹುದೋ ಆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಮಗುವಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿಸುವುದು ಮೇಲು ಎಂದು ಅಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಒಂದು ಬೇಸಿಕ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಪದ್ಧತಿ ಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗ ಇರುವ ಚಾಚೌ ಮಾದರಿಯೊಳಗೆ ಆರ್ ಮೈಲ್ ಲರ್ ಮಾದರಿಯೊಳಗೆ ಯಾವುದು ಅನುಕೂಲವಾಗಿರಬೇಕು ಎಂಬುದು ರೂಢಮೂಲವಾಗಿ ಬೆಳೆದಿಲ್ಲ. ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಯಾವ ಗುಣಗೋಷ್ಠಿ ಕಲಿಯುತ್ತೇವೆ ಎನ್ನುವುದು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಮಿಲಿಟರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಇರಬಹುದು, ಹುಡುಗನಿಗೆ ವಿದ್ಯೆ ಕಲಿಸಬಹುದು ಬೇಸಾಯ ಕಲಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಟೋಟಾಲ್ ಆಫ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಏನು ಎಂದು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎ. ಪಾಸುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇದೆಯೇ ಹೊರತು ಒಂದು ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಚಾರ ಜಾತ್ಯಾತೀತ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮತ್ತು ಗುರುಬಕ್ತಿ ವಿಚಾರ, ಶ್ರಮ ಸಾಧನೆ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಾಗಲೀ ಯಾವ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಾಗಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದರೆ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಬೆರೆ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಹಾಕಿದರೆ ಶೂನ್ಯವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಯಾರು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಎಲ್ಲರೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಾವೇನು ಮಾಡೋಣ, ಮಗುವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ವರ್ಷ ಮಾತ್ರ ಇತ್ತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಪೂರ್ವಕಾಲದಲ್ಲಿ 25 ವರ್ಷ ಒಬ್ಬನೇ ಗುರು ಒಬ್ಬನೇ ಪಾಠ ಹೇಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಇತ್ತು. ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೂ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳೂ ಸಂಪರ್ಕ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಯಾವ ರೀತಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕು ಎಂಬುದು ನನ್ನನ್ನು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಸಂಪರ್ಕ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಇರಬೇಕಾದರೆ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಒನ್ ಬೇಬಿ ಒನ್ ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಎನ್ನುವ ಪದ್ಧತಿ ಮಾಡಿದರೆ 8 ಜನ ಪುಣ್ಯವಂತರು ಓದುವಕಡೆ ಒಂದು ಬಡವರ ಮಗುವನ್ನು ಅವರ ಜೊತೆಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸಾರೋದ್ಧಾರವಾಗಿ ಓದಿಸಲಕ್ಕೆ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದರೆ ಒಡವರ ಮಗುವನ್ನು ಓದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಈ ನಿಷ್ಠೆಮೆ ರೆಕಗ್ನೈಸ್ ಮಾಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇದರ ಕಡೆ ಗಮನಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಬೇಕು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಕಂಪೌರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಇದೆಯೋ ಅಲ್ಲಿ ಕಂಪೌರಿ ನರ್ಸರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಮಾಡಿ ಮಿಡ್ ಡೇ ಮಿಲ್ಸ್ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ ಇದರ ಒಂದು ಸಹಾಯ ಮತ್ತು ಫಲ ಬಡವರ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ದೊರೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿ ಇರಬೇಕು ಎಂದು ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿದರೆ 4 ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಎಂದು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ರಜ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಥವಾ ಚಕ್ರಂ ಕೊಡುವುದು ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಎರಡು ಕ್ಲಾಸ್ ಕಂಪೈನ್ಡ್ ಮಾಡಿದರೆ ಆಗ ಹುಡುಗರು 80 ಆಗಬಹುದು 100 ಆದರೂ ಆಗಬಹುದು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಈ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಕಂಪೌರಿ ಎಜುಕೇಷನ್ ಇರುವ ಕಡೆ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರೀ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಆಕ್ಸ್ ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಮಾಡಿ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿಹೇಳಿ ಒಂದು ತಿಂಗಳು ಆದರೂ ಅಡ್ವಾನ್ಸ್ ಟೈಪಿನಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಿನಿಮಾರ್ ಮಾಸ್ತರುಗಳು ಆ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಇದರನ್ನು ಕಂಪೌರಿ ಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಸಾರ್ವತ್ರಿಕ ಎಜುಕೇಷನ್ ಕೊಡುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ಬ್ಯಾಕ್‌ವರ್ಡ್ ಕ್ಲಾಸ್, ಫೆಡ್ಯೂಲ್ ಕ್ಲಾಸ್ ಜನಕ್ಕೆ ಸಂಸ್ಕೃತ ಎಜುಕೇಷನ್ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಹಾಸಲ್ ಸಾರ್ವತ್ರಿಕವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಟರ್‌ನಲ್ ಕೋಟಾ ನಿಶ್ಚಯ ಜಾರಿಗೆ ತರಬೇಕು. ರೆಸಿಡೆನ್ಸಿಯಲ್ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಎಕ್ಸ್ಟ್ರಾ ಸ್ಕಾಲರ್‌ಶಿಪನ್ನು ಟೀಚರ್ ಟ್ರೈನಿಂಗ್‌ನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಹರಿಜನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಲೀಡರ್ ಆಗತಕ್ಕವರಿಗೆ ಸ್ಕೂಲುಗಳ ಬೆಂಚ್‌ಮಾರ್ಕ್ ಕಮಿಟಿಗಳು ಏನು ಇವೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ಅಥವಾ ಅವರ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಇಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು ಇಂಥದನ್ನು ಅನೇಕ ಸೀಟು ಕೊಡುವಾಗ

ಕಂಪೃರಿ ಕಂಡೀಷನ್ ಮಾಡಿರಬೇಕು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಕೊಡದೆ ಇರುವುದರಿಂದ, ಎಂತಹ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಕೂಡ ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.

ಈ ಶಾಲಾ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಏನಿದ್ದಾರೆ, ಅವರಿಗೆ ಇನ್‌ಪ್ರೊಮ್‌ನನ್ನ ಏಜೆನ್ಸಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅನುಮತಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಠ ಮಾಡುವ ಯಾವಾಗಲೂ ಅದೇ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇವರಿಗೆ ಈ ಏಜೆನ್ಸಿ ಕೆಲಸ ಕೊಡುವುದು ತಪ್ಪು ಎಂದು ಸರ್ಕಾರದವರು ಭಾವನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಸಂಬಳ ಬೇಕಾದರೆ ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ. ಆದರೆ ಈ ಏಜೆನ್ಸಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಅವರು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಬೇಡಿ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳನ್ನು ಒಂದೇ ಸ್ತಳದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕಾಲದವರೆಗೆ ಇಡದೆ ವರ್ಗಾ ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವರು ರಾಜೀನಾಮೆಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗುತ್ತಾರೆ. ಅದೇಕಾರಣ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಅದಷ್ಟು ಅವರ ತಾಲ್ಲೂಕಿನಲ್ಲಿ ಇಡುವೆ ದೊರ ದೊರದ ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ವರ್ಗಾ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಾ ಇಲಾಖೆಗಳು ಕಟ್ಟಿರುವಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಲ್ಲಿ ಏನು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಇದೆ ಅದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ನಹ ಇದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗುರುಭಕ್ತಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಲ್ಲಿ ಬರುವಂತೆ ಆಗಲು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಇರುವ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಇಂದಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತವಾದಂಥ ಬದಲಾವಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

4-30 P.M.

† ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ (ತೀರ್ಥಹಳ್ಳಿ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಾನ್ಯ ವಿದ್ಯಾ ಸಚಿವರು ಏನು ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಮಂಡನೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ಆ ಕಡೆಯ ಮತ್ತು ಈ ಕಡೆಯ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ವಿರೋಧ ಪಕ್ಷದ ನಾಯಕರಾದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ದೇವೇಗೌಡರು ಕೂಡ ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಲೇಖನ ಸಾಮಗ್ರಿ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ನಂತರ ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಅನೇಕ ವರ್ಷ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಂತೆ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದು ಇದೆ. ಲೇಖನ ಸಾಮಗ್ರಿ ಮತ್ತು ಮುದ್ರಣದ ಬಾಬಿಗಾಗಿ ಸುಮಾರು 2 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದರೂ ಅವರು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದ 25 ವರ್ಷಗಳಾದಮೇಲೂ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರೆಸ್, ಭಾರತರತ್ನ ಸರ್ ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಏನು ಮುಂದಾರೋಚನೆ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರೆಸ್‌ನನ್ನು ಸ್ವಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದರೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇದೆ. ಮುಂದೆ ಕೋಟಿಗಿಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸತಕ್ಕಂಥ ಕಾಗದಗಳು ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೊರಗಡೆ ಖಾಸಗಿ ಪ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಿದರೆ ಹಣ ಜಾಸ್ತಿ ಖರ್ಚಾಗುತ್ತದೆಂದುಕೊಂಡು ಸರ್ಕಾರೀ ಪ್ರೆಸ್‌ನ್ನು ಆಗಿನ ಕಾಲಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಪನೆ ಮಾಡಲಾಯಿತು. ಆದರೆ ಇಂದು ಸರ್ಕಾರೀ ಯಂತ್ರ ದೊಡ್ಡದಾದಂತೆ ಪ್ರೆಸ್ ದೊಡ್ಡದಾಗಲಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರೀ ಪ್ರೆಸ್‌ನ್ನು ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾಡಿದರೆ ತಮಗೇನು ಅನುಕೂಲಿಲ್ಲ, ಸರ್ಕಾರೀ ಕಾಗದ ಪತ್ರ ಮತ್ತು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಹೊರಗಡೆ ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಉಳಿತಾಯವಾಗುವುದೆಂಬ ಸ್ವಾರ್ಥ ಚಿಂತನೆ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲವರು ಈ ಸರ್ಕಾರೀ ಪ್ರೆಸ್‌ನ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಅಡ್ಡಗಾಲ ಕೊಟ್ಟುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸರ್ಕಾರೀ ಪ್ರೆಸ್‌ನ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡತಕ್ಕಂಥ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೊರಗಡೆ ಪ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸತಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಖಾಸಗೀ ಯವರೊಡನೆ ಏನೋ ಅಡ್ಡಸ್ಸು ಮೆಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿಸಿದರೆ ಇಷ್ಟು ಕಮೀಷನ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರಿಂದ ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡುವುದೇನೆಂದರೆ, ಕಳೆದ 25 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆ ದರೆ ಸರ್. ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯನವರು ಸ್ವಾಪನೆ ಮಾಡಿಸಿದಂಥ ಸರ್ಕಾರೀ ಪ್ರೆಸ್‌ನ್ನು ಬಡಾವಣೆ ಮಾಡದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನು ಎಂಬುದಾಗಿ? ಸರ್ಕಾರೀ ಪ್ರೆಸ್‌ನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಖಾಸಗೀಯವರಿಂದ ಕಮೀಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತಾವು ಹೊಸದಾಗಿ ಈಗ ಅಧಿಕಾರಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದೀರಿ. ಆ ಕಮೀಷನ್‌ನಲ್ಲಿ ತಮಗೇನಾದರು

(ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ)

ಪಾಲಿದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ತಾವು ಕಳೆದ 25 ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಆ ಪಾಟಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದವರಾದ್ದರಿಂದ ಆದರ ಪಾಪದಲ್ಲಿ ತಮಗೂ ಪಾಲಿದೆ. ಸರ್ಕಾರೀ ಮುದ್ದುಣಾಲಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚು ಹಣವನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಅದನ್ನು ವಿಸ್ತರಣೆ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿ ಹೊರಗಡೆ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿಸಬಾರದೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಸ್ಟೇಷನರಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನನಗೆ ನಗು ಬರುತ್ತದೆ. ಅದರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಸರ್ಕಾರದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಲೇಖನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳು ಅಂದರೆ ಇಂಕ್, ಪಿನ್, ಕಾಗದ, ಪುಸ್ತಕ ಬಾಟಲಿಂಗ್ ಪೇಪರ್, ಮುಂತಾದವನ್ನು ಕೊಳ್ಳಲು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸರ್ಕಾರೀ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಕೆಲವೇ ಬಾಸಗೀ ಅಂಗಡಿಗಳವರನ್ನು ಸ್ವೇಚ್ಛೆ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು, ಅವರೂ ಇವರೂ ಒಂದು ಒಪ್ಪಂದ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮತ್ತು ಅದಕ್ಕನುಗುಣವಾಗಿ ರೂಲ್ಸ್‌ನ್ನು ಫೇಮ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೇರೆಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ವ್ಯವಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಲೇಖನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೆಲವೇ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಏತಕ್ಕೆ ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ವಿ. ಎನ್. ಪಾಟೀಲ್.—ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗ ಮಾಡುವ ಕಾರ್ಬನ್ ಪೇಪರ್‌ನ ಕ್ಯಾಲಿಟಿ ಯಾವ ರೀತಿ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ !

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ನಾನು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುವುದೇನೆಂದರೆ, ಈ ಲೇಖನ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಒಳ ವ್ಯಾಪಾರ ಏನಿದೆ ಅದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು ಮತ್ತು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಗಿನ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಮಿಷನ್ ಏನಿದೆ ಅದು ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಪ್ರೆಸ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಅದಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಹೊರಗಡೆಯೇ ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿಸಿ ಹೆಚ್ಚು ಜನರನ್ನು ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಹೊರಟಿದ್ದಾರೆ, ಇದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಮಣಿಪಾಲ್ ಪ್ರೆಸ್, ಶಾರದಾ ಪ್ರೆಸ್, ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪ್ರೆಸ್ ಯಾವ ರೀತಿ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದಂಥ ಪ್ರೆಸ್‌ಗಳಾಗಿವೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರೆಸ್‌ನ್ನು ಮಾರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರೀ ಪ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಗೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಪುಸ್ತಕಗಳು ನಮಗೆ ಸಿಗುತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೈಸೂರು ಗೆಟಿಟಿಯರ್ ಬೇಕೆಂದು ಆ ಪ್ರೆಸ್‌ಗೆ 50 ಸಲ ಹೋಗಿ ಬಂದೆ, ಆದರೆ ಅದು ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿಸಿ ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಇಡುವುದಕ್ಕೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದಂಥ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ ಸರ್ಕಾರೀ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್‌ನವರು ಹೊರಗಡೆ ಪ್ರಿಂಟ್‌ಗೆ ಕೊಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು 15-20 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿ ಯಾವ ಶ್ರೀಮಂತರು ಸಿಲಿಂಡರ್ ಮಿಷನ್ ಇಟ್ಟಿದ್ದಾರೋ ಅಂತಹವರಿಗೆ ವಕನುತಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ಸ್ವಾರ್‌ಸ್ಟೇರ್ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿ ಮೂಲಕ ಸಾಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪೆಡಲಿಂಗ್ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೋ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಕಡೆ ನಾವು ಬಡವರನ್ನು ಉದ್ಧಾರ ಮಾಡುವವರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಟ್ರೇಡರ್ ಪ್ರೆಸ್‌ನವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡದೆ ಸಿಲಿಂಡರ್ ಪ್ರೆಸ್ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಟ್ಟು ಅವರನ್ನು ಇನ್ನೂ ಶ್ರೀಮಂತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಿಲಿಂಡರ್ ಪ್ರೆಸ್‌ನವರಿಗಿಂತ ಟ್ರೇಡರ್ ಪ್ರೆಸ್‌ನವರು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರಾದರೂ ಕೂಡ ಅವರಿಗೆ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ಥರ ಬಗ್ಗೆ ಬಡವರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳಕಳಿದ್ದರೆ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪೆಡಲಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್‌ನವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಮಾನ್ಯ ದೇವೇಗೌಡರು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದಂಥ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಲೈಬ್ರರಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಎರಡು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೆ ಈ ಲೈಬ್ರರಿಯ ಒಂದು ಭಾಗಕ್ಕೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದು ಸುಟ್ಟು ಹೋಯಿತು. ಆಗ ಸುಟ್ಟು ಹೋಗಿದ್ದು ಕೇವಲ ಫೈರ್‌ಗಳೇ ಹೊರತು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲ. ಬೆಂಕಿ ಬಿದ್ದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ 4-6 ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬೆಂಕಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಸಹ ಸುಟ್ಟು ಹೋದವು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದಂಥ ತನಿಖೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ನಡೆಸಬೇಕು. ಈ ಲೈಬ್ರರಿಯ ಲೈಬ್ರರಿಯನ್‌ಗಳು ಏನಿದ್ದಾರೆ, ಅವರುಗಳು ಸಹ ಲೈಬ್ರರಿಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೆಲವೇ ಪ್ರಕಾಶಕರುಗಳಿಂದ ಸಾವಿರ ಗಟ್ಟಲೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಏನೋ ಅಡ್ಡಿಸ್ವೇಮೆಂಟ್ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಪಬ್ಲಿಕ್ ಲೈಬ್ರರಿಗೆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಿಂಟ್ ಮಾಡಿಸುವುದು ಇತ್ಯಾದಿಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರಿಗೆ

ಅಲ್ಲ ಬಂದು ರಾ್ಯಕೆ ಇದೆ. ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಜನ ಗೌರವಸ್ಥರು ಸಹ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಹಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸುರಂಗಗಳಿವೆ. ಮಾನ್ಯ ವಿಧ್ಯಾ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವರು ಅವರಿಗೆ ಕೆಟ್ಟ ವಿಚಾರಗಳು ಗೊತ್ತಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರಿಂದ ಲೈಬ್ರರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹ ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಕಾಶಕರಿಂದ ಮಾತ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಸಣ್ಣ ಪುಟ್ಟ ಪ್ರಕಾಶಕರು 50-100 ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ಬೇಕಾದಂತಹವರು 50-60 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕಮಿಷನ್ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥಾ ಪ್ರಕಾಶಕರಿಂದ ನೂರು ಗಟ್ಟಿಲೇ, ಸಾವಿರ ಗಟ್ಟಿಲೇ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ರುಜುವಾತು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ಒಂದೂವರೆ ರೂಪಾಯಿ ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗಳು ಬೆರೆ ಬಾಳತಕ್ಕವುಗಳಿಗೆ 8, 10, 20 ರೂಪಾಯಿಗಳವರೆಗೂ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ಇವರು ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಇದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ 50, 60 ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಕಮಿಷನ್ ನಿಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅವರು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೊಳ್ಳೆ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ನಿಮಗೆ ಎಂದರೆ ಈ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಾಕತ್ತು ಇದ್ದರೆ ಈಗಿರತಕ್ಕ ಸ್ಟೇಟ್ ಟೀಫ್ ಲೈಬ್ರರಿಯನ್ ಅವರನ್ನು ಸನ್‌ಪೆಂಡ್ ಮಾಡಿ ತನಿಖೆ ಮಾಡಿ. ಅವರ ಅಸಿ ಮತ್ತು ಮನೆ ಎಷ್ಟಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತನಿಖೆ ಮಾಡಿ. ಈಗ ಅವರಿಗೆ ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ 3 ಮನೆಗಳು ಇವೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಗ್ರಂಥಾಲಯವಿನಿಂದ ಇಡೀ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ವಿಚಾರ, ಜ್ಞಾನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಚಾರ. ಈ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ನಡೆಯಬಾರದ ಅನ್ಯಾಯಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಈ ದುರುಳತನವನ್ನು ಬಹಿರಂಗಗೊಳಿಸಿ, ತಪ್ಪಿತಸ್ಥರನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯನ್ನು ವಿಧಿಸಬೇಕು.

SRI C. M. ARUMUGAM—The hon. member stated that the Chief Librarian has constructed three houses in Bangalore. Has he constructed those houses out of books or out of bricks and granite?

ಶ್ರೀ ಕೋಣಂಧೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ.—ಇನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಬಗ್ಗೆ ಸೂಕ್ತವಾಗಿ ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಪೇಕ್ಷೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ಸರ್ಕಾರ ನೌಕರಿಯಲ್ಲರತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ಎನಿವಾರಿ ಅವರಲ್ಲಿ ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಪ್ರಾಥಮಿಕ, ಸೆಕೆಂಡರಿ, ಮತ್ತೆ ಕಾರ್ಲೆಜು ಮುಟ್ಟಿದವರೆಗೂ ಇಂತಹ ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಈಗ 25 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಸಹ ಅಸ್ತತ್ಯವಿರತೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಮನುಷ್ಯರು ಎನ್ನತಕ್ಕಂಥಾ ಯೋಚನೆ ನಿಮಗಿಲ್ಲ. ಅವರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ನಿಮಗೆ ಆಯೋ ಎನ್ನುವುದಿಲ್ಲವೇ? ಪ್ರೈಮರಿ ಸ್ಕೂಲ್ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ರಿಟೈರ್ ಆಗುವ ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದರೂ ಕೂಡ ವಿದ್ಯಾ ಇಲಾಖೆಯ ಗುಮಾಸ್ತರ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಬಡ್ತಿ ಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳಬೇಕು. ಕೀಗೆ ಶಿಕ್ಷಕ ವರ್ಗವನ್ನು ಅನಾಥರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ನೀವು ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಎಷ್ಟು ನಿಕ್ಯಪ್ಪವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೀರೋ ಅದರ ಪರಿಣಾಮ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಮೇಲೆ ಆಗುತ್ತದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಮುಂದಿನ ಭವಿಷ್ಯದ ಜನಾಂಗ. ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು ಪ್ರಿಶ್ವಿವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಮಟ್ಟದವರೆಗೂ ಇರುವಂತಹ ಶಿಕ್ಷಕವರ್ಗಕ್ಕೆ ಗುರುಪೀಠವನ್ನು ಕೊಡಿ. ರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಒಂಥು ಸೆನ್ಸೆಸ್ ಆಗಲೇ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಒಂದು ಅಂಕಿ ಅಂಶಗಳ ಸಂಗ್ರಹಣೆಯಾಗಲೇ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ತರೆಯಮೇಲೆ ಹಾಕುತ್ತಾರೆ. ಅವರೂ ಮನುಷ್ಯರೇ ಎನ್ನುವ ಕಲ್ಪನೆ ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಬಗ್ಗೆ ಇವರು ಮಲತಾಯಿಧೋರಣೆಯನ್ನು ತಾಳಿಕೊಂಡು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಬದಲಾವಣೆ ಆಗಬೇಕು. ಶ್ರೀಮಾನ್ ಎ. ಸಿ. ದೇವೇಗೌಡರ ಮಾತಿನ್ನುವರು ಕೊಟ್ಟಿರತಕ್ಕ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಏಕಳ ಯೋಗ್ಯವಾದ ಸಲಹೆಗಳಿವೆ. ಈ ಶಿಫಾರಸ್ಸುಗಳನ್ನೂ ಮತ್ತು ಕೊಠಾರಿ ಕಮಿಷನ್ನಿನ ವರದಿಯಲ್ಲಿ ಏನು ಸಲಹೆಗಳು ಇವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಜಾರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದೆರಡು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ಈ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಪಾಠವನ್ನು ಹೇಳತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಮುಂದಿನ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇದು ಮೂಲಭೂತವಾದ ವಿಚಾರ. ಪ್ರಾಥಮಿಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಏನು ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ಹೇಗಿವೆ? ಶಿಕ್ಷಕರ ಕಷ್ಟಸುಖಗಳು ಏನಿವೆ, ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಇವೆಯೋ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೋ

(ಶ್ರೀ ಕೋಣಂದೂರು ಲಿಂಗಪ್ಪ)

ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯ ಇದೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕೊಟ್ಟಿಗೆ ಮನೆಯಂಥಾ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ತಮಗೆಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅಥವಾ ಊರಿನ ಮುಖಂಡರು ಯಾರೋ ಇರುತ್ತಾರೆ ಅಂಥವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಒಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಗ ವಿಲೇವಾರಿ ಅಕೌಂಟೆಂಟರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೂ ಕೂಡ ಇದೇ ರೀತಿ ಇದೆ. ಈಗ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಮತ್ತು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳು ಏನಿವೆ ಅವುಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಮಾಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಶಾಲಾ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ವರ್ಗಾವಣೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮಾನ್ಯ ಮಿತ್ರರು ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಒಬ್ಬರು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಹೇಳಿದರು ಕೆಲವು ರಾಜಗುರುಗಳು ಇರುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಒಂದೇ ಕಡೆ ಒಮ್ಮೆ ಒಮ್ಮೆ ಇದ್ದರೂ ಅವರನ್ನು ಬೇರೆಕಡೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು. ಅದೇ ರೀತಿ ಈಗ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಚನ್ನಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಸುಮಾರು 11 ವರ್ಷಗಳಿಂದಲೂ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರನ್ನು ಬೇರೆ ಕಡೆ ಕದಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅವರ ಬಗ್ಗೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅವರನ್ನು ಆ ತಾಲ್ಲೂಕಿನ ಒಳಗೇ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಬೇಕು. ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡುವ ಸಂಬಳ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಹೀಗಿರುವಾಗ ದೂರದ ಸ್ಕೂಲಿಗಾಗಿ ಹಾಕಿದರೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಕೊಡತಕ್ಕ ಸಂಬಳ ಅವರ ಒಸೆ ಬಾರ್ಡರ್‌ಗೂ ಸಾಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ವರ್ಗಾವಣೆ ಮಾಡುವಾಗ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ಹಾಕಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಮತ್ತು ಅವರಿಗೆ ವಸತಿ ಸೌಕರ್ಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಬೇಕು. ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಗಳು ಮಾಧ್ಯಮಿಕಶಾಲೆಗಳು ಮತ್ತು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳೆಲ್ಲರತ್ತೂ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ತುಕೋಳ್ ಹೇ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಸಂಬಳದ ಸ್ಕೇಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು 3—4 ವರ್ಷಗಳಾದುವು. ನಮ್ಮ ಶಿವಮೊಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ 105 ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ತುಕೋಳ್ ಕಮಿಷನ್ನಿನವರ ಶಿಫಾರಸ್ಸಿನ ಪ್ರಕಾರ ವೇತನ ದೊರಕಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಹಿಂಸೆ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಕಿರುಕುಳ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಗಮನಸ್ಥರಿಗೂ ಮತ್ತು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೂ ತಿಕ್ಕಾಟ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೂ ತಿಕ್ಕಾಟ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ನಮಗೆ ಒಡ್ಡಿ ಕೊಡಿ. ಮತ್ತೊಂದು ಕಲಸ ಮಾಡಿಕೊಡಿ ಎಂದು ಕೇಳುವ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ನೀರು ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ರೀತಿ ಆಗದಂತೆ ತುಕೋಳ್ ಕಮಿಷನ್ ಅಲೋಕ್‌ಶನ್ ಮತ್ತು ಬಡ್ತಿ ಕೊಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದವರು ಅದಷ್ಟು ಜಾಗೃತ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆಯೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಹೆಚ್ಚು ಏನೂ ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮೇಲ್ಕನೆಯಲ್ಲಿ ಮಾನ್ಯ ಅನಂದ ರಾಯರು ಬಹಳವಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಉಗ್ರವಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಏನೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಆದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊನೆ ಆ ಲಿನ್ಯಿನಲ್ಲಿ ಸೇರತಕ್ಕಂತಹ ಕೆಲವರು ನನ್ನನ್ನು ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಇನಾಂಗ್ವಿರೇಟ್ ಮಾಡಲು ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಕರೆದರು. ಆದರೆ ನಾನು ಇರುವುದು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಮತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಕ್ಷೇಮಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೋರಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳು ಏನಿವೆ ಅವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ತನಿಖೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

ಇನ್ನು ಕನಡ ಮಾಧ್ಯಮ ಇಲ್ಲದಿರತಕ್ಕ ನರ್ಸರಿ ಮತ್ತು ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಗಳು ಒಳ್ಳೆ ಇವೆಯೋ ಅಷ್ಟುಗಳಿಗೆ ಕೂಡತಕ್ಕ ಗ್ರಾಂಟನ್ನು ಕೊಡಕೊಡದು. ಹಾಗೆಯೇ ಈಗ ನಿವೃತ್ತ ಹಲವು ಜೂನಿಯರ್ ಕಾಲೇಜುಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಒಂದು ಬೋರ್ಡನ್ನು ಮಾಡಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ದಕ್ಷರನ್ನು ಹಾಕಿದ್ದೀರಿ. ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ.

ಇನ್ನು ಪ್ರೈವೇಟ್ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕಿರುಕುಳ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ಮೈಸೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬನುಮಯ್ಯ ಕಾಲೇಜು ಎಂದು ಇದೆ. ಮೈಸೂರು ಯುನಿವರ್ಸಿಟಿಯ ಸಿಂಡಿಕೇಟಿನವರು ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ, ನಾವು ಯಾರನ್ನೂ ಲೈ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಈಗ ಅವರು ಮತ್ತೊಂದು ಕಾಲೇಜು ತೆರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೇಳಿದ್ದಾರೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅದಕ್ಕೆ ತಾವು ಅನುಮತಿ ಕೊಡಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ ; ಅಲ್ಲವೇ !

ಇಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಕೊಲಬಿಯೇಟ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಹುದ್ದೆ ಇದೆ. ನೀವು ಅಹಂಕಾರ ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ದಕ್ಷತೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಾ? ಏನು ಅಹಂಕಾರ, ಏನು ಅಚ್ಚುಹಾಸ ಅವರದ್ದು? ಅದಕ್ಕೆ ಇತಿಮಿತಿ ಇಲ್ಲವೇ? ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಹೋದರೂ ಕೂಡ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರಿಂದ ಕೊಲಬಿಯೇಟ್ ಎಜುಕೇಶನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಆಗಿರತಕ್ಕಂತಹ ಅನ್ಯಾಯ, ಅನೀತಿ, ಅಕ್ರಮ ಮತ್ತು ಅಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆ ಎಲ್ಲೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ನಿಮಗೆ ಶಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಅವರನ್ನು ಇವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ಡಿಸ್ಮಿಸ್ ಮಾಡಿ. ಅಂತಹ ಶಕ್ತಿ ಇದೆಯೇ ನಿಮಗೆ?

ಇನ್ನು ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಮಾತು. ಎಲ್ಲಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳೂ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ, ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಅದನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತಿಗೂ ಇಲ್ಲಿ ದಿನಕೂಲಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡ ಹಾಗೆ ಅಧ್ಯಾಪಕ ವರ್ಗದವರನ್ನು ಒಂದು ಒಂದೊಬ್ಬರೇ ತಿಂಗಳಿಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನೇಮಕ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್ ಮತ್ತು ರಿಟನ್ಯಾರವರಿಗೆ ಏನೂ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲದ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಾರೆ. ಎಲ್ಲವೂ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಡೆಯುತ್ತದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಬೆಂಗಳೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯವನ್ನು ಚಂದ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸು ಇದ್ದರೆ, ಇಲ್ಲಿಗೆ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರಾದ ಶ್ರೀ ನರಸಿಂಹಯ್ಯನವರನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರಾಗಿ ಮಾಡಿ. ಮಹಾಕವಿ ಕುವೆಂಪುರವರು ಅಂದಿನಿಂದ ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಯಾವ ಜಗತ್ತಿನ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೂ ತಲೆತಗ್ಗಿಸದ ಹಾಗೆ ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯ ನಡೆಯುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಕೇವಲ ಕನ್ನಡ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ, ಜಗತ್ತಿನ ಇತರ ಜ್ಞಾನ ಭಂಡಾರವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದೆ.

ಇನ್ನು ಕರ್ನಾಟಕ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯದ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಒಂದು ಹೊಸ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ಮತ್ತು ಮೈಸೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಉಪಕುಲ ಪತಿಗಳನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ, ಆ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಕನಗುಡಿಸುವವರಿಂದ ಹಿಡಿದು ವೈಸ್ ಚಾನ್ಸಲರ್‌ವರೆಗೆ ಒಂದೇ ಜಾತಿಯವರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಇವತ್ತು ಯಾವ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಗಲಿ, ಕಾಲೇಜಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಇತರ ನ್ಯೂರಾಗಲಿ, ಜಾತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವುದಾದರೆ, ಅಂತಹ ಜಾತಿಯ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಒಡೆಯಬೇಕು. ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಶಾಲಾ ಕಾಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಜಾತಿಯ ಪರಾಧಿಪತ್ಯಗಳು ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ಮೊದಲು ತೆಗೆದು ಹಾಕಬೇಕು. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಕ್ಕೆ ಒಬ್ಬ ಹರಿಜನ ಉಪಕುಲಪತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇನ್ನು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ವ್ಯವಸಾಯ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯ ಇದೆಯೆಂದು ಕೂಡ ಕೆಲವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ತಾವು ಅತ್ಯಂತ ಹಿಂದುಳಿದ ಪ್ರದೇಶವಾದಂತಹ ಮಲೆನಾಡು ಪ್ರದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಮಲೆನಾಡು ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯೋ ಅಥವಾ ಸಹ್ಯಾದ್ರಿ ಯೂನಿವರ್ಸಿಟಿಯೋ ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಹೆಸರು ಇಟ್ಟು ಅದರ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನೋಚಿಸುತ್ತೇನೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹಾಸನ, ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು, ಮಂಗಳೂರು, ಕಾರವಾರ ಮತ್ತು ಶಿವಮೊಗ್ಗವನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು ಶಿವಮೊಗ್ಗವನ್ನು ಕೇಂದ್ರವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಭಾಷಾ ಸಮಿತಿಯವರದಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರೆ ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ತಾವು ಏನು ಡಿಮಾಂಡನ್ನು ಮಂಡನೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ ಅದನ್ನು ಒಪ್ಪುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಈ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಅದು ಪುನಃ ಸುರಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† Sri S HAMEEDSHAH (Shivajinagar).—[In Urdu]

ಶ್ರೀ ಕಾಗೋಡು ತಿಮ್ಮಪ್ಪ.—ಒಂದು ಪಾಯಿಂಟ್ ಆಫ್ ಆರ್ಡರ್. ಹಿಂದೆ ಬೇರೆ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡುವಾಗ ಅದನ್ನು ರಿಕಾರ್ಡ್ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ. ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಉರ್ದುವಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇರುವಾಗ ಅದಕ್ಕೆ ಯಾವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಈಗಲಾದರೂ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನೂ ಮಾಡಿ ದೇಶದ 14 ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ವರದಿ ಮಾಡುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಬಂಗಾರಪ್ಪ.—ನಾನು ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಪಾರ್ಲಿಮೆಂಟಿನಲ್ಲಿ ಈಗಾಗಲೇ ಒಂದು ಭಾಷೆಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡುವ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಅಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸದಸ್ಯರು ಮಾತನಾಡಿದರೆ ಅದನ್ನು ಬೇರೆ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಆ ಸಾಧನಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬರಬೇಕು. ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಷಣವಾಗುತ್ತಿದ್ದರೂ ಇನ್ನೊಂದು ಭಾಷೆಗೆ ತರ್ಜುಮೆ ಮಾಡತಕ್ಕ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ಆ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣ ಬೆಂಬಲ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ.

5-00 P.M.

Sri A. R. BADARINARAYANA (Minister for Education).—The hon. member Sri Hemeed Shah may speak in Kannada so that I may understand him.

Sri DIGAMBAR RAO BALWANT RAO. — Arrangements should be made for translation just as in Lok Sabha. There are many hon. members who want to speak in Hindi. Hindi is a national language. I request that arrangements be made for translation at the earliest. Those members can express themselves properly only in Hindi. Their speeches should be recorded ; otherwise there is no use.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—This is not the first time that this Point of Order has been raised. It has been raised repeatedly not only now, but also in the earlier Assemblies. I can only say that the matter is under serious consideration.

Sri S. BANGARAPPA.—Am I to presume that we are going to have that system here soon ?

Mr. DEPUTY SPEAKER.—One can speak in any language. The procedure is that if a member speaks in a different language, he will have to give a English version (summary) of his speech. I fully sympathise with the views expressed.

Sri C. M. ARUMUGAM.—The demand is there right from 1957 after the States Reorganisation. Hon. members from Belgaum area would like to speak in Marathi. If you want Belgaum to be a part of Mysore, then it is very necessary to provide this facility in order to facilitate them to speak in their mother tongue.

Sri B. B. SAYANAK.—We do not want any provision !

Sri C. M. ARUMUGAM.—There has been a demand in this behalf persistently. It is not right to ask a member to give a summary of his speech in English after he has made his speech in his mother-tongue. Members coming from Hyderabad-Karnataka area would like to speak in Urdu. I want to know what the Government have done for the past 15 years to provide this facility.

Sri A. R. BADARINARAYANA.—It is a legacy that has been handed over.

Sri C. M. ARUMUGAM.—Some arrangement must be made quickly.

Sri S. HAMEED SHAH.—[*in Urdu*]

ಈ ಮಾನ್ಯಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆಗಲೇ ಮಾತನಾಡಿರತಕ್ಕ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳೂ ಕೆಲವರು ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಮೈಸೂರು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೂರತಕ್ಕ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯದ ದೊರಕಿತತಕ್ಕವರಿಗೂ ಮತ್ತು ಧಾರ್ಮಿಕ ತಿರುವಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಜನರಿಗೂ ನಾನಾದರೂ ಒಂದು ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಗಂಡು ಮತ್ತು ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರಿಗೂ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದು ಒಂದು ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯನ್ನು ಅವರಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಸರ್ಕಾರ ಹೊರಲೇ ಬೇಕಲ್ಲವೆಂದು ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಜೆಗಳಿಗೂ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕಾದ್ದು ಸರಕಾರದ ಕರ್ತವ್ಯ. ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಆಸಾನ್ಮಾರ್ಥವಾದಂಥ ಭೌತಿಕ, ಸರಕಾರ ರಾಜ್ಯವನ್ನಾಳುವುದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿರಲಾರದು ಎಂದು ತಿಳಿದಿರುವವರಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬ. ಸರಕಾರ ಸಮಾಜದ ಎಲ್ಲ ವರ್ಗದ ಜನರಿಗೂ ಅವರು ಬಡವರಾಗಲಿ ಶ್ರೀಮಂತರಾಗಲಿ ಸರ್ವತೋಮುಖವಾಗಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅವರ ಪ್ರಗತಿಯನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಸಾಧಿಸಿದರೆ ಅದರ ಅಸ್ತಿತ್ವವು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳೆಯುತ್ತದೆ. ಈ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸರಕಾರದ ವಿವಾಳಾಚಾರ್ಯನನ್ನು ನಡೆಸುವ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಬಹಳವಾಡುಗಳಿ ಕಾರಣ. ರಸ್ತೆ ಸಾರಿಗೆ ಇಲಾಖೆಯವರಂತೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಎಲ್ಲಾ ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನೂ ನಡೆಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕ್ಯಾರಿಂಜುಗಳಿಗೆ ಪರ್ಯಟ್ ಕೊಡುವುದು ಹೀಗಾದರೆ ಅದರಿಂದೇನು ಅವ್ಯವಸ್ಥೆ ಆಗಿದೆಯೋ ಅದೇ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿವಾಳಾಚಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲರೂ ಆಗುವುದು. ಯಾವ ವ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಲಿ ಸಮಾಜ ನಡೆಸುವವರಾಗಲಿ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆಯಿಂದ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಅವ್ಯವಸ್ಥೆಯಾಗುವುದು. ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಎಲ್ಲ ಮಕ್ಕಳಿಗೂ ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆಯ ವಿದ್ಯೆ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹೊಣೆ, ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಸರಕಾರದ ಮೇಲೆದೆಯೇ ಹೊರತು ಖಾಸಗಿ ಜನರ ಮೇಲಲ್ಲ. ಸರಕಾರದ ಅಶಕ್ತತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ವಿವಾಳ ಪರಿಣತರು, ಸಮಾಜ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಮುಂದೆ ಬಂದು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನು ತೆರೆದು ವಿದ್ಯೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು 60 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಿ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸಿಬ್ಬಂದಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಹೈಸ್ಕೂಲಿ ಮಾಡುವ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈಗಿನ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳು ತ್ರಿಕರ್ಣ ಶುದ್ಧಿಯಿಂದ ಈ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿಯ ಜನರಿಗೆ ಸಾಮಾಜಿಕ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಅವಕಾಶ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ದಿಟ್ಟತನದಿಂದ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಎಲ್ಲಾ ವಿದ್ಯಾ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೂ ಕೂಡ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕರಣ ಮಾಡಿರುವುದಾಗಿ ಅವರು ಘೋಷಿಸಬೇಕು. ಅವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳವರಿಗೂ ನಿಷ್ಪಕ್ಷಪಾತವಾಗಿ ವಿದ್ಯೆ ಕೊಡುವುದಾಗಿ ಸಾರಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಆನ್ ಕಾಂಟ್ರಾಕ್ಟ್ ಕ್ಯಾರಿಂಜುಗಳಿರುವಂತೆ ಮಾಡಿ ಖಾಸಗಿಯವರಿಗೆ ಶಿಕ್ಷಣದ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸಬೇಕು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ಸೂಕ್ತ. ಇಷ್ಟು ಹೇಳುವುದೇಕೆಂದರೆ ತಾವು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಮೇಲೆ ನಿಂತು ವಹಿಸಿಕೊಂಡಿರಿ, ಅದಾದ ಕೇವಲ ಕೆಲವೇ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಶಿವಮೊಗ್ಗದಲ್ಲಿ ಭಾಷಣ ಮಾಡಿರಿ. ರಾಜಕಾರಣದಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿ ತೋರಿಸುವ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಯಾರಾದರೂ ಅದರನ್ನು ನಿರ್ವಾಹಣೆ ಮಾಡಿ ದೊರಕಿಸುವ ವರ್ಗ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದೀರಿ. ರಾಜ್ಯದ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಏನೇ ಬಂದರೂ ಅದನ್ನು ಅಡಿದಂತೆ ಶ್ರೀರಾಮನಂತೆ ನಡೆಸಬೇಕು. ಸತ್ಯವಂಧರಾಗಿರಬೇಕು. ಈಗ ತಾವು ಅದಿ ದ ಮಾತಿ ನಂತೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆಯೇ ಎಂದುದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಬೇಕು, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಒಂದೆ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕು

(ಶ್ರೀ ಬಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಯ್ಯ)

ಅವಕಾಶವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಅದು ಜಾರಿಗೆ ಬಾರದಿರುವಾಗ ಅವರು ಈ ಬಾತೆಯಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿರಲು ಅರ್ಹರೇ! ನಾನು ಮಂತ್ರಿ, ನನ್ನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಾತೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲೂ ರಾಮಭಾಣವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ಅವರು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂದು ಶಿಕ್ಷಕರ ಅರಣ್ಯ ರೋದನ ಕೇಳುವವರಿಲ್ಲ ದಂತಾಗಿವೆ. ಇಷ್ಟನ್ನು ಪ್ರಾಸಂಗಿಕವಾಗಿ ಹೇಳಿ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಕರಿಯಪ್ಪನವರು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಅನುಮೋದಿಸಿ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾದ ರಿಸರ್ಟ್ ಬಂದಿಲ್ಲ ದಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೈಮರಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ತರಪೇತು ಮಾಡಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು, ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಫಲಿತಾಂಶ ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಹೈಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿ ಉತ್ತಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಉತ್ತಮರಾಗಬೇಕಾದರೆ ಪ್ರತಿಭೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿ ಬೇಕಾದರೆ ತಳಹದಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ಈಗ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿರುವುದು ಮತ್ತು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಸುಧಾರಣೆ ಹೇಗಿದೆ ಎಂದರೆ ಜೇನು ತುಪ್ಪದಲ್ಲಿ ನಂಜನಗೂಡು ರಸಬಾಳೆಯ ಹಣ್ಣನ್ನು ಕಲಿಸಿ ತಿನ್ನುವಂತಿದೆ ಎಂದು ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ಕಾರ್ಯಾತ್ಮಕ ಸರಿಯಾದ ಫಲಿತಾಂಶ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಬಡತನ, ನಿರುದ್ಯೋಗ ನಿವಾರಣೆ ಮುಂತಾದುವುಗಳಿಗಾಗಿ ಸೂಕ್ತ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಳ್ಳುವುದಾಗಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಮಾತ್ರ ಕಂಡು ಬರುವುದು. ಅನೇಕ ಕಡೆ ಪಾಠ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಕಟ್ಟಡವಿಲ್ಲ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಗೆ ಮನೆಗಳಿಲ್ಲ. ಗಾಂಧಿ ತತ್ವ ಅನುಸರಿಸುವುದಾಗಿ ಹೇಳುವರು. ಆದರೆ ಅನೇಕ ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಬಾವಿಗಳಿಲ್ಲ. ರಸ್ತೆಗಳಿಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಾಗಿದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರಗಳಿಗೆ ಶಾಲೆ, ರಸ್ತೆ, ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿಗಾಗಿ ಬಾವಿ ಇಷ್ಟನ್ನಾದರೂ ಒಪಗಿಸದಿದ್ದರೆ ಏನು ತಾನೆ ಮಾಡಿದಂತಾಗುವುದು? ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒದಗಿಸಲು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೇ? ನಿಮ್ಮ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿರುವ ಲೀಕೇಜ್ ತೋರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಎರೋಡ್ ಪಕ್ಷಗಳ ಸಮ್ಮೇಳನ ಕರೆಯಿರಿ, ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ನಿಮ್ಮವರು ಅಂದರೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಪಕ್ಷದವರು ಹೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಒಂದು ವೇಳೆ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಲಂಚದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ವದಂತಿಗಳಿವೆ. ವದಂತಿಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಕೆಲವರು ಕೋಟಿಗಟ್ಟಲೆ ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ. ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದ ವದನುತ್ಥಿರುವ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಪುರಸ್ಕಾರ ಕೊಡಬೇಕು. ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ವರ್ಷ ಬಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರು ವಿದ್ಯೆ ನೀಡಬೇಕಾದ್ದರಿಂದ, ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಎಲ್ಲಾ ಬರ್ಚನ್ನೂ ವಹಿಸುವುದು ಕಷ್ಟ. ಅದರಲ್ಲೂ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರೌಢ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸೇವೆ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಸರಿಯಾದ ನೀತಿಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕು. 5 ವರ್ಷ ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸೇವೆಯನ್ನು ಬಾಸಗಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳವರಿಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಹೈಸ್ಕೂಲು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳವನ್ನು ಮೂರು ವರ್ಷಗಳಿಗೆ ವಿತರಿಸಬೇಕು ಅಥವಾ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಬೇಕು. ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಈಗ ಕನ್ನಡದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಕನ್ನಡದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಬೇಕಾದರೆ ಕನ್ನಡ ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದಾಗಿ ಅರಿತಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಬಹಳ ಪ್ರಾಜ್ಞಾಣಿಕತೆಯಿಂದ, ನಿಷ್ಕೆಯಿಂದ ದೇಶದಾದ್ಯಂತ ಸಂಚಾರ ಮಾಡಿ ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ಬರುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಅಹೋ ರಾತ್ರಿ ಸೇವೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ನಾನು ಸರ್ಕಾರದವರಿಗೆ ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದು ಇಷ್ಟೇ ಇಲ್ಲದಂತಹ ಹಣದ ಜೊತೆಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹಣ ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ, ಕನ್ನಡ ಭಾಷೆಯ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ನೆರವಾಗಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಈ ದಿವಸ ಎರಡು ಮಾತುಗಳನ್ನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಟ್ಟ ಸರ್ವಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

5-30 P. M.

†ಶ್ರೀ ಗಟ್ಟಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್ (ಗುಬ್ಬಿ).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಯಾವ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಸಹಾಯಬೇಕಾದರೆ ಮತ್ತು ದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳು ನಾಗರಿಕರಾಗಿರ

ಬೇಕಾದರೆ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದದ್ದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಪ್ರಜೆಯೂ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿರಬೇಕು. ಅಂತಹ ಬಹಳ ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇರಾಖೆ ಸಂಸ್ಥೆಯಾಯಿತೆಲ್ಲರೂ, ಸದಗೃಹಸ್ಥರು, ವಿದ್ಯಾವಂತರೂ ಅದಂತಹ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದಂತಹ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಬದರಿನಾರಾಯಣ್‌ರವರಿಗೆ ದೊರೆತಿರತಕ್ಕದ್ದು ಈ ದೇಶದ ವಿದ್ಯಾ ಇರಾಖೆಯ ಸುಯೋಗ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು ಮತ್ತು ಇಂತಹ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯುತವಾದ ಈ ಖಾತೆಯು ಅವರಿಗೆ ದೊರೆತಿರತಕ್ಕದ್ದು ಅವರಿಗೆ ಸುಯೋಗ ಅಂತಲೂ ಭಾವಿಸಿ, ಈ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇದುವರೆಗೂ ಏನೇನು ನ್ಯೂನತೆಗಳು ಇವೆ ಅವನ್ನು ಸುಪಡಿಸಿ, ಜನತೆಗೆ ಮಾದರಿಯಾದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ದೊರಕಿಸಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ಶಕ್ತಿಕೊಡಲ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಈ 60 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹಣವನ್ನು ಅವರ ಕೈಗೆ ಇಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಬಂದು 25 ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಕೂಡ ಕನ್ನಡ ಬಾಷೆಯನ್ನು ಆಡಳಿತ ಬಾಷೆಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡದೆ ಇನ್ನೂ ದೇಶದಲ್ಲಿ 75 ಬಾಗ ಜನತೆ ಅವಿದ್ಯಾವಂತರಾಗಿರತಕ್ಕದ್ದು ಇದುವರೆಗೂ ಆಡಳಿತ ನಡೆಸಿದಂಥ, ಅಧಿಕಾರ ನಡೆಸಿದಂಥ ಪಕ್ಷ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿವಸ ಜನತೆಗೆ ಬಹಳ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದೆ ಎನ್ನುತ್ತಕ್ಕದ್ದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇವತ್ತು ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ—ಸ್ವಾಂಟ್ವ್ಯ ಆಫ್ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್—ಬಹಳ ಕೆಳ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಇದೆ ಎಂಬುದು ನಿರ್ವಿವಾದವಾದ ವಿಚಾರ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾವು ನಮ್ಮ ಭಾರತ ದೇಶದ ಭವ್ಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು, ಇದರ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ನೂಕುವಾಗಿ ಅವಲೋಕಿಸುವುದಾದರೆ ಇಂದು ಏನು ಚೆಂದ್ರ ರೋಷಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರತಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದಿರತಕ್ಕ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳು ಅಣುಶಕ್ತಿಯ ಅಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಪಡೆದ ನಾಗರಿಕ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳಾಗಿವೆ ಅತ್ತು ಇನ್ನೂ ಕೇವಲ ಸೋಲೋ ಎಡ್—ಶಿರಾ ಯುಗದ ಅನಾಗರಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಭಾರತ ದೇಶದಲ್ಲಿ ತಕ್ಷಶಿರಾ, ನಳಂದ ಮುಂತಾದ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳು ಇದ್ದವು. ಅಂತಹ ಭವ್ಯ ಪರಂಪರೆಯನ್ನು ಉಳ್ಳಂಥ ದೇಶ ಈ ಭಾರತ ದೇಶ ಆದರೆ ಇವತ್ತು ಇಂಥಾದೇಶದ ಪ್ರಜೆಗಳು 150 ವರ್ಷದಿಂದ ಪರಕೀಯ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳ ನಾಗರಿಕತೆಯನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಹಿಪ್ಪಿ, ಜಿಪ್ಪಿಗಳು ಆಗುತ್ತಾ, ಇನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿದು ಸೈಡ್ ರಾಕ್ಸ್ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರತಕ್ಕ ಇಂತಹ ಒಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಪ್ರಸಂಗ ಬಂದಿರುವುದು ಈ ದೇಶದ ದುರದೈವ. ಮತ್ತು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆ, ಬಹಳ ಪುರಾತನವಾದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಬುಟ್ಟಿ ಮುನಿಗಳು, ಗುರುಪುರ ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಕೊಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರು, ಇಂತಹ ಪುರಾತನ ಇತಿಹಾಸ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ ಬಂದ ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂದು ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೇವಲ ಮಾರ್ಕೆಟಿನ ಮುಂದೆ ಇದ್ದೀ, ಒಡೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾರುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೋ ಆ ರೀತಿ ಅನೇಕ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಂದ ಮಾರಲ್ಪಡುತ್ತಾ ಇದೆ. ಇವತ್ತು ಎಂ. ಬಿ. ಬಿ. ಎಸ್. ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ 40-50 ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಇಷ್ಟು ಬರ್ಚು ಮಾಡಿದರೂ ಕೂಡ ಅವನ ವಿದ್ಯಾ ಡಬ್ಬನ ಎಷ್ಟು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆ ಎಂದರೆ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದ ಒಂದು ವಿಚಾರವನ್ನು ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇಡುತ್ತೇನೆ ನಾನು 1939ನೇ ಇರವೆಯಲ್ಲಿ ಎಸ್.ಎಸ್.ಎಲ್.ಸಿ. ಓದಿದರೂ ಕೂಡ ಈ ವರ್ಷ ನನ್ನ ಮಗ ಬಿ.ಇ. ಪಾಸ್ ಮಾಡಿದಾನೆ, ಒಂದು ಕನ್ನಡ ಸೆಂಟೆನ್ಸ್ ಆಗಲಿ, ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಸೆಂಟೆನ್ಸ್ ಆಗಲಿ ನಾನು ಬರೆಯುವಷ್ಟು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ, ಅಂತಹ ಶಿಕ್ಷಣ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದು ಇತ್ತೀಚಿನ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಒಂದು ರೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ನಹಕ್ಕಾರು ರೂಪಾಯಿ ಬರ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಲ್., ಎಂ. ಡಿ. ಮಾಡಿರತಕ್ಕ ಒಬ್ಬ ಡಾಕ್ಟರು ಅವನು ನನ್ನ ಮಗ ಅಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಹೈಕಿಯೂ ಅಲ್ಲ ಅಸ್ವತ್ತೆಯಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಹೇಪೆಂಟ್ ಹೊಟ್ಟೆ ನೋಡು ಅಂಥ ಬಂದ ಅರ್ಥ ಗಾಟೆ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಿ ಸಿನೆಗೆ ಯಾವ ಖಾಯಿರಿಯೂ ಇಲ್ಲ ನೀನು ಇವತ್ತೇ ಹೋಗಿ ಹಲ್ಲು ಕೀಳನು, ಸು ಹೋಗು ತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಆಗ ಆತ ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿಸಿ ಮೂರು ವರ್ಷ ಆಗಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಚ್ಚಿಸಿದ ಹಲ್ಲನ್ನು ತೆಗೆದು ಇಟ್ಟು ನೋಡಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ. ಇವತ್ತು ಈ ರೀತಿ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಏನೋ ಹೇಳುವುದು ಒಂದು ಬಹಳ ವ್ಯಸನಪಡಬೇಕಾದ, ನಾಚಿಕೆ ಪಡಬೇಕಾದ ವಿಷಯ. ಇದು ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರತಕ್ಕ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಕ್ರಮ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಅನುಭವಿಗಳಾದ ವಿದ್ಯಾ ಇರಾಖೆಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೌಲತೃಗಳಿದ್ದರೂ ಕೂಡ ಏಕೆ ಈ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಹಿಂದುಳಿದಿವೆ ಎಂದರೆ: There are more preachers than practicers. An ounce of practice is better than tons of preaching. ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮನಗಾಣಬೇಕು. ಎರಡನೆ ಮಹಾಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸೋತು ಹೋದಂತಹ ಜಪಾನ್ ದೇಶ ಇಷ್ಟು ಅಲ್ಪ ಕಾಲಾವಧಿಯಲ್ಲಿ ಇತರ ಪ್ರಮುಖ ರಾಷ್ಟ್ರಗಳೊಡನೆ ಹೈಪೋಟಿ ಮಾಡುವಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬರಲು ಕಾರಣ ಅಲ್ಲಿನ ಜನ ದೇಶಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವುದೇ ಆಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕೂಡ ದೇಶಾಭಿಮಾನದಿಂದ ಕರ್ತವ್ಯ ನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ

(ಶ್ರೀ ಗಟ್ಟಿ ಚಂದ್ರಶೇಖರ್)

ಇವತ್ತು ಜಪಾನ್ ದೇಶ ಜಗತ್ತಿನ ಪ್ರಮುಖ ರಾಷ್ಟ್ರವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ದುರ್ದೈವದಿಂದ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಬೆಂಧೆ ಮನೆಗೆ ಹಿಡಿದದ್ದೇ ಲಾಭ ಅಂತ ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಸ್ವಾರ್ಥ ಸಾಧನತಕ್ಕ ಜನ ಇರುವವರೆಗೂ ಇನ್ನು ನೂರು ವರ್ಷಗಳಾದರೂ ಈ ಸ್ಥಿತಿ ಬದಲಾವಣೆಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ನನ್ನ ಭಾವನೆ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಇಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ಹಿಂದೆ ನಾವು ಓದುತ್ತಾ ಇದ್ದಾಗ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಹಿಪ್ಪರಿ ಅಗಲ, ಭೂಗೋಳ ಅಗಲ, ಗ್ರಾಮರ ಅಗಲ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಥ್ರೂ ಟೀಚ್ ಇಂಡಿಯಾ ರನ್ ಅಂಡ್ ಮಾರ್ಶನ್ ಗ್ರಾಮರ ಇರುತ್ತಾ ಇತ್ತು. ಈಗ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಓದಲಾರದಷ್ಟು ಸಬ್ಜೆಕ್ಟ್ಸ್ ಯಾವು ಯಾವುದನ್ನೋ ಹಾಕಿ ಅವರ ತರೆ ಕಡಿಸಿ, ಯಾವುದೂ ತರಗೆ ಹತ್ತದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿ ಜಾಕ್ ಆಫ್ ಆಲ್, ಮಾಸ್ಟರ್ ಆಫ್ ನನ್ ಅಂತ ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೀರಿ. ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸರ್ಚಿ ಫೀಲ್ಡು ಕೇವಲ 'ಹಿಟಿನ ಬೇಟ್' ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇದು ಕೆಲಸ ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದೆಯೇ ಹೊರತು ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತಾ ಇಲ್ಲ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಒಂದೊಂದು ಕ್ಲಾಸ್‌ನಲ್ಲಿ 50-60 ಜನ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಜೊತೆಗೆ ಸರಿಯಾದ ಪಾಠಪ್ರವಚನ ಮಾಡದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾರ್ಲೇಜಿನಲ್ಲೂ 100-120 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಯಾವ ರೀತಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿದರೆ ಹಿಡಿಸುತ್ತದೆ? ಇದೂ ಕೂಡ ಇವತ್ತಿನ ದಿವಸ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸ ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಕೆಲವು ಕಾರ್ಲೇಜುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳಿಂದಲೂ ಸ್ವೈತ್ರಿ ಆಗುತ್ತಾ ಇದೆ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಎರಡು ಪಂಗಡದ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಇದ್ದು ಅದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಟ್ಯೂಷನ್ ಹೇಳತಕ್ಕ ಒಂದು ಗುಂಪಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಇದ್ದಾರೆ. ಎರಡನೇ ಗುಂಪಿನ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಆ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಸಿಕ್ಕದೆ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಿಂದ ರೈಲು, ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಮಾಡತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರುಗಳು ಕೆಲವರಿದ್ದಾರೆ. ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಬೆಳಗಿನ ಹೊತ್ತು ಬೇಗನೆ ಊಟ ಮಾಡಿ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬರುತ್ತಾರೆ, ಸುಖವಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ರೈಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಆತುರದಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗ ಅವರಿಗೆ ಪಾಠ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಒಂದು ಉತ್ಸಾಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಆಯಾಯ ಕಾರ್ಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ಕೂಲಿನಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರ ಅದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ ವಾಸ ಮಾಡಬೇಕು ಎಂಬ ಒಂದು ಬಂಧನವನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅವರಿಗೆ ಕ್ಯಾರ್ಟರ್ಸ್ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅನಂತರ ಅವರು ಅದರಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಕಡ್ಡಾಯ ಮಾಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಈ ಟೆಕ್ನಿಕ್ಸ್‌ಬುಕ್ಸ್ ವರ್ಷ ವರ್ಷ ಬದಲಾಗುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದರಿಂದ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದ ಒಂದು ಸ್ವಾಂಧ್ಯ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ. ನಂತರ ಈ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ವಿಚಾರ. ನಾನು ಈಚೆಗೆ ಆನೇಕ ಸಾರಿ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಗುಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮೇಷ್ಟ್ರುನ್ನು ರಾಯಚೂರಿಗೆ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ವಯಸ್ಸಾದ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ಗುಬ್ಬಿಯಲ್ಲಿ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಅಂತವರ ಅಪ್ಪ ಅಥವಾ ಅಮ್ಮ ಯಾರಾದರೂ ಸತ್ತು ಹೋದರೆ ಅವನಿಗೆ ವರ್ತಮಾನ ತಲುಪಿ ಅವನು ರಾಯಚೂರಿನಿಂದ ಬರುವ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಕುಟುಂಬಕೂಡ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ಒಂದೇ ಕಡೆಗೆ ಇಟ್ಟಿರಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಆಜ್ಞೆ ಇದ್ದರೂ ಕೂಡ ಗಂಡನನ್ನು ಒಂದು ಕಡೆಗೆ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆಗೆ ವರ್ಗ ಮಾಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಅಗಲಿಸಿದ ಪಾಪ ವಿದ್ಯಾಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ತಗುಲುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟೂ ಗಂಡಹೆಂಡತಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವವರನ್ನು ಒಂದೇ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕತಕ್ಕ ಒಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಮಾಡಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಲಂಚದ ಹಾವಳಿ ವಿದ್ಯಾ ಇರಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಇದ್ದೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಅದುದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಯೂನಿವರ್ಸಲ್ ಆಗಿ ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಲಂಚವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕೆ ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ಬಂದರೂ ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ ತಾವು ಸ್ಟೆಪಲ್ ಸ್ಕಾಡ್ ಮಾಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡರು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಅವರಮೇರೆ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ತ್ರವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗ ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಲಂಚವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ದೇಶದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಈಮೊತ್ತ ನಮ್ಮ ದೇಶ ಉದ್ಧಾರವಾಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟೋಜನರು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ಲಂಚ

ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದವರು ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೂ ಅನ್ನ ಇಲ್ಲದೆ ಸತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಈವೊತ್ತಿನ ದಿವಸ ನಾವು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ, ಅವರೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಹೇಳುವುದು ಏನೆಂದರೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರವರ ದೇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಲಿ, ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಲಿ. ಎಲ್ಲರೂ ದೇಶದ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸತ್ಯವಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಲಿ. ಈ ರೀತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಧರ್ಮೋದಯವಾಗಬೇಕು ಎಂದು ನಾನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಈ ರಾಜ್ಯದ ಎರಡೂ ಮುಕ್ಕಾಲು ಕೋಟಿ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾಗಿ ಬಂದಿರತಕ್ಕ ಈ ಸಭೆಯ 216 ಜನ ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರುಗಳು ಧರ್ಮವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡೋಣ. ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು ಒಂದು ಕಡೆ ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:—

The world is a lunatic asylum where all are mad :

“ Some are mad after money
Some are mad after name
Some are mad after fame
none are mad after God.”

ಮತ್ತು 12 ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಜಗಜ್ಯೋತಿ ಬಸವೇಶ್ವರರು ಮಾನವ ಉದ್ಧಾರಕ್ಕಾಗಿ ಈ ರೀತಿ ಘೋಷಣೆ ಮಾಡಿದರು:—

“ ಕಳುವು ಮಾಡಬೇಡ, ಕೊಲಬೇಡ,
ಹುಸಿಯ ನುಡಿಯಲು ಬೇಡ,
ಅನ್ಯರಿಗೆ ಅನಹ್ಯ ಪಡಬೇಡ,
ಇದೇ ಅಂತರಂಗ ಶುದ್ಧಿ,
ಇದೇ ಬಹಿರಂಗ ಶುದ್ಧಿ,
ಕೂಡಲಿ ಸಂಗಮದೇವ.” ಎಂದು.

ಇಷ್ಟು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತೇನೆ.

† ಶ್ರೀ ಗಾಡಿ ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಮಲ್ಲಪ್ಪ (ಹಳಿಯಾರ್).—ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ನಮ್ಮ ದೇಶ ಪ್ರಗತಿಮಾಗಬೇಕಾದರೆ ಔದ್ಯೋಗಿಕರಣ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಈ ಔದ್ಯೋಗಿಕರಣಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದಂಥ ಶಿಕ್ಷಣ ಅತಿ ಮುಖ್ಯವಾದುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಕಡೆ ಮಹಾತ್ಮಾ ಗಾಂಧಿಯವರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ:—“The destiny of India is being shaped in her classrooms.” ಎಂದು ಈವೊತ್ತು ನಾವು ಕಳೆದುಹೋದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. Standard of Education has deteriorated. ಇದು ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಲ್ಲಿಯೂ ಬರುತ್ತಾ ಇದೆ. ಈವೊತ್ತು ಬಿ.ಎ., ಬಿ.ಎಸ್.ಸಿ., ಮತ್ತು ಎಂ.ಎ., ಎಂ.ಎಸ್.ಸಿ. ಪಾಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಹೊರಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವನ್ನೂ ಸಹ ಇಂಗ್ಲಿಷ್‌ನಲ್ಲಿ ನೋಟ್ ಹಾಕಲಕ್ಕೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಸರ್ವಿಸ್ ಕಮೀಷನ್ನವರು ಏನು ಒಂದು ಎಕ್ಸಾಮಿನೇಷನ್ ಕಂಡಕ್ಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅದರಲ್ಲಿ ಬರೆದ ಉತ್ತರಗಳು ಕೆಲವು ಈ ರೀತಿ ಇವೆ:—

“SPEAKER OF LOK SABHA : Tarifuddin.

Two English Dailies published outside Mysore State:—

Samyukta Karnataka.

Untold Stories.

Geethanjali: he is a beautiful dancer—Coorg lady.

Shakunthala: is a good mathematician”.

(ಶ್ರೀ ಗಾಡಿ ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಮಲ್ಲಪ್ಪ)

ಈ ಪ್ರಕಾರ ಬರೆದಿರತಕ್ಕ ಉತ್ತರಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಈವೊತ್ತು ನಾವು ಈ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸಕ್ಕೆ ಏನು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೋ ಅದರಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಯಾವ ತರಹ ಜ್ಞಾನ ಬರುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಈದಿನ ವಿದ್ಯಾವಂತ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಜನರಲ್ ನಾರಡ್ಡ್ ಅನ್ನುವುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಎಜ್ಯುಕೇಷನ್ ಇಷ್ಟು ಕೆಳಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಏತಕ್ಕೆ ಇಳಿದಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಕಾರಣಗಳನ್ನು ಕೊಡಬಹುದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಪಾಲಕರು, ಬಾಲಕನು ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು, ಸ್ಕೂಲುಗಳ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು ಇಷ್ಟೂ ಸೇರಿವೆ.

ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿ ಪಾಲಕರ ವಿಷಯ. ಪಾಲಕರು ತಮ್ಮ ಹುಡುಗರನ್ನು ಶಾಲೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ನಂತರ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಯಿತು ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಆಸಕ್ತಿ ವಹಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಈವೊತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪಾಲಕರಿಗೆ ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ ಕಾರ್ಡ್‌ನ್ನು ಕಳುಹಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎಷ್ಟೋ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ತಮ್ಮ ಪಾಲಕರಿಗೆ ತೋರಿಸದೆ ತಾವೇ ಒಂದು ಸಹಿಯನ್ನೋ ಹೆಚ್ಚಿಟ್ಟು ಗುರುತನ್ನೋ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ವಾಪಸ್ಸು ತಂದುಕೊಡುಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಪಾಲಕರಾಗಿರುವವರು ಅವರ ಮಕ್ಕಳ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಏನು ಪ್ರೋಗ್ರೆಸ್ ಇದೆ ಅಂತ ಕೇಳುವ ಹಾಗೆ ಒಬ್ಬರೂ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪಾಲಕರದ್ದೂ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಮಗನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಅವನು ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಸರಿಯಾಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ, ಇಲ್ಲವೇ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಿಸತಕ್ಕದ್ದು ಪಾಲಕರ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಇನ್ನು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ವಿಷಯ. ಅವನು ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಪಾಠಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಾನೆ, ತನ್ನ ಪಾಠಪ್ರವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಲಕ್ಷ ಕೊಡುತ್ತಾನೆ, ಉಪಾಧ್ಯಾಯರು ಕೊಟ್ಟ ಹೋಮ್ ವರ್ಕ್‌ನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಅದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕು. ಅವನು ಸರಿಯಾಗಿ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಬೇಕು. ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲಿರುವ ನಡವಳಿಕೆಗಳು ಈ ರೀತಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಅವರ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರೂ ಹುಡುಗರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಸಿಗರೇಟ್ ಸೇದುತ್ತಾರೆ, ಸಿನಿಮಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ, ಚಹಾ ಕುಡಿಯುತ್ತಾರೆ, ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ತಿರುಗಾಡಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕು.

ಶಿಕ್ಷಕರು ಯಾವ ರೀತಿ ಇರಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಮಾಜದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಮ್ಯಾಟ್ರಿಕ್ ಆದವನಿಗೆ ಇದ್ದ ಗೌರವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಎಂ. ಎ. ಕಲಿತವ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿ ಇದ್ದರೆ ಅವನು ವಿದ್ಯಾವಂತನಿದ್ದರೂ ಯಾವ ತರಹ ಸ್ಥಾನಮಾನವೂ ಆತನಿಗೆ ಇಲ್ಲದ್ದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ ನೆಹರೂ ಅವರು ಹೇಳಿದಂತೆ A chart should be given to a teacher. ಶಿಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಮತ್ತು ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಪದವೀಧರನಾದ ಮೇರೆ ಶಿಕ್ಷಕನ ಕಾರ್ಯ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ತನಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಅರ್ಹತೆ ಇದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ತಾನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕ ಪಗಾರ ಸಾರ್ಥಕವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆಂಬುದನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದರೆ ಆ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಅವ ನಾರಾಯಕ್ಕು. ಶಿಕ್ಷಕ ಹೇಗೆ ಇರಬೇಕು ಎಂದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ತೋಟಗಾರನ ಹಾಗೆ ಇರಬೇಕು. ಯಾವ ಯಾವ ಸಸಿಗಳು ಯಾವ ಯಾವ ಪ್ರಕಾರ ಇರಬೇಕು, ಅವುಗಳಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಗೊಬ್ಬರ ಹಾಕಬೇಕು, ಯಾವ ಯಾವವಕ್ಕೆ ನೀರು ಕೊಡಬೇಕು, ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಯಾವುದಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಬೇಕು ಮತ್ತು ಕೊಳಚೆ ಇರುವುದನ್ನು ತೆಗೆದುಬೇಕು. ಇದು ಹಳ್ಳಿಯ ತೋಟಗಾರನ ಲಕ್ಷಣ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಶಿಕ್ಷಕನು ಮಕ್ಕಳ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಳಜಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. He must be like the best gardener. It is said: "A poor teacher teaches; an average teacher explains; a good teacher demonstrates; and a great teacher inspires." It is also said: "Give me an educated man: I will give a better tomorrow." ಶಿಕ್ಷಕರು ಈ ತರಹ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕಲಿಸಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕರು ಮನೆಯಿಂದ ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ ಯಾವ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕೋ ಆ ವಿಷಯಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು; ಬಹಳ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು, ಮತ್ತು ಎಲ್ಲವಿಷಯಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕನಾದವನು ತನ್ನ ನೋಟ್ಸ್ ಒಟ್ಟು

ಬೇರೆ ಯಾವ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಕ್ಲಾಸ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಓದಬಾರದು ಎನ್ನುವ ನಿಯಮವಿದೆ. ಎಷ್ಟೋ ಟೀಚರುಗಳು ಸೈನ್ಸ್ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕ್ಲಾಸ್ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಓದುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ, ಇತಿಹಾಸದ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಶಿಕ್ಷಕರು ಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡು ತಯಾರಾಗದೆ ಕ್ಲಾಸ್ ಗೆ ಹೋಗುವುದು ಬಹಳ ಕಟ್ಟು.

ಹೈಸ್ಕೂಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾರಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಪೀರಿಯಡ್ ಇರುತ್ತಿತ್ತು. ಓದು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತ ಬಂದಂತೆಲ್ಲ ಮಾರಲ್ ಎಜುಕೇಷನ್ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಿದೆ. ಯಾವ ಶಿಕ್ಷಕನಲ್ಲಿ ಮಾರಲ್ ಇಲ್ಲ ಅಂಥ ಶಿಕ್ಷಕ ಯಾವ ರೀತಿ ಮಾರಲ್ ಕಲಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿಚಾರ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಿಯಾದ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಕೊಡದೆ ಪ್ರೈವೇಟ್ ಟ್ಯಾಚ್‌ಮನ್ ಗೆ ಬನ್ನಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅನೇಕ ಶಿಕ್ಷಕರು ತಮ್ಮ ಉದ್ಯೋಗದ ಕಡೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡದೆ ಬೇರೆ ಉದ್ಯೋಗ ಕೈಕೊಂಡಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಶಿಕ್ಷಣ ವೃತ್ತಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಲಕ್ಷ್ಯ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ, ಉದಾಹರಣೆ ಕೊಡ ಬೇಕಾದರೆ, ನಮ್ಮ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಶಿಕ್ಷಕ ಪಗಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಶಾಲೆಗೆ ಬರುತ್ತಾನೆ. ಆತ ಬೇರೆ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಇಂಥ ಶಿಕ್ಷಕರು ಇದ್ದುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

MR. DEPUTY SPEAKER.—There is Half-an-hour discussion at the fag end of to-day. It may be taken on some other day.

ಶ್ರೀ ಗಾಡಿ ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ಮಲ್ಲಪ್ಪ.—ಈ ಶಿಕ್ಷಣ ಖಾತೆಯಲ್ಲಿ, ಇಂಥ ಪರಿಶ್ರಮದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಇರುವ ಲಂಚದ ಹಾವಳಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಬಹಳ ವಿಷಾದವಾಗಿದೆ. ಒಂದು ಉದಾಹರಣೆ ತೋರಿಸಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಡಿ. ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಮೇಲೆ ಕೆಲವೊಂದು ಕರಪತ್ರ ಹೊರಡಿಸಿರುವುದು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಆ ಕರಪತ್ರವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಲಕ್ಕೆ ನನಗೇ ನಾಚಿಕೆ ಅನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂಥ ಒಂದು ಪರಿಶ್ರಮದ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಲಂಚದ ತಾಂಡವ, ಲಂಚದ ನೃತ್ಯ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎಂದರೆ ಇನ್ನೇ ಕೆಲವು ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಶಿಕ್ಷಣ ಯಾವ ಆಧೋಗತಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ತಿಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೇ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಡಿ. ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಅವರ ಉಪದ್ರವ ಹೇಳಲು ಶಕ್ಯವಿಲ್ಲ.

MR. DEPUTY SPEAKER.—Since the hon. member has referred to a handbill, let him pass it on to the Hon'ble Minister for Education. Then something can be done about it. Otherwise, what is the use of having it here or why should he have referred to it?

SRI GADI VEERUPAKSHA MALLAPPA.—I will consider and give it. ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅಥವಾ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ 200-500 ರೂಪಾಯಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಮೊನ್ನೆ ನಮ್ಮ ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನೂರಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್‌ಗಳಾಗಿವೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಪಾರ್ಟ್ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡ್ತಾನೆ ಸಹ ಬಂದಿತ್ತು. ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಏನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆಂದರೆ ಕರೆಕ್ಟ್ ಇನ್‌ಫರ್ಮೇಷನ್ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಕರೆಕ್ಟ್ ಇನ್‌ಫರ್ಮೇಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದು ನಾನು ಅದನ್ನು ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ಆ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಲಂಚ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಿಪಾಯಿನಿಂದ ಹಿಡಿದು ಮೇಲ್ಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳವರೆಗೂ, ಕ್ಲಾಕ್‌ವರೆಗೂ ಪ್ರತಿಯೊಂದಕ್ಕೂ ಲಂಚ ಕೊಡಲೇ ಬೇಕು. ತುಕೋಳ್ ಪೇ ಕಮಿಷನ್ ಪ್ರಕಾರ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸೈಲುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆರೋ ಕೇಷನ್ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ಲಂಚ ಕೊಟ್ಟರೆ ಕೆಲಸವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಧಾರವಾಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಡಿ. ಡಿ. ಪಿ. ಐ. ಅವರು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಶಿಕ್ಷಣ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಗೆ ನಾವು ಬರೆದಿವೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ವಿಚಾರಣೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾ ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರೇನಿದ್ದಾರೆ, ಅವರದು ಒನ್ ಮಾನ್ ಸರ್ಕಸ್ ಇದ್ದು ಹಾಗೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಂದು ಮಿಷಿಂಗುಗಳನ್ನು ಅವರು ಕರೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮಾಡಿದ್ದೇ ಸರಿ. ಅಪಾಯಿಂಟ್ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ, ಡಿಸ್‌ಮಿಸ್ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕರ ಕೈವಾಡವಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಮೆಂಡ್‌ಡ್ ಡ್ರಾಫ್ಟ್ ರೂಲ್ಸ್ ಸರ್ಕಾರದವರು ಏನು ಮಾಡಿದರೋ ಅದನ್ನು ಅಮಲಿನಲ್ಲಿ ತರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

(SRI GADI VEERUPAKSHA MALLAPPA)

ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳ ವಿಚಾರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಯಿಂದ ಹಿಡಿದು, ಅದರಲ್ಲಿ ನೀತಿ ಪಾಠಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಇಂಥ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. 'ಬಣ್ಣದ ತಗಡಿನ ತುತ್ತೂರಿ, ಕಾಸಿಗೆ ಕೊಂಡನು ಕನ್ನೂರಿ.' ಇಂಥ ಪಾಠಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಹಿಂದೆ ಯಾವ ತರಹ ನೀತಿ ಪಾಠಗಳಿದ್ದುವು, ಅಂಥವು ಇಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಪಠ್ಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

6-00 P.M.

ನಮ್ಮ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಗೂ ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಕಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಕಡ್ಡಾಯವಿದೆ. ಪಾಶ್ಚಿಮಾತ್ಯ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಎರಡು ಮೂರು ಸಲ ಐ.ಕ್ಯು. ಟೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿ, ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅವನು ಪರಿಣತನಿರುತ್ತಾನೆ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದಿದೆ. ಅವನು ಕ್ಲಾಸ್ ರೂಮಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷಕರಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಲಿಯುತ್ತಾನೆ. ಆ ಶಿಕ್ಷಣ ಪದ್ಧತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು. ಶಿಕ್ಷಕರನ್ನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಫರ್ ಮಾಡುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅವರು ರಜಾದ ಮೇಲೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಮಕ್ಕಳ ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಹಾನಿಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಉಪಾಧ್ಯಾಯ ಕ್ಯಾಪುಯರ್ ಲೇವ್ ಮೇಲೆ ಹೋದರೆ, ಬೇರೆ ಉಪಾಧ್ಯಾಯರನ್ನು ಒಂದು ದಿವಸದ ಪಗಾರ ಕೊಟ್ಟು ನೇಮಿಸುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ.

Mr. DEPUTY SPEAKER.—The House will now rise and meet tomorrow at 9 A.M.

The House adjourned at One Minute past Six of the Clock to meet again at Nine of the Clock on Saturday the 1st July 1972.
